

IVSA Danmark
Rejserapporter 2017-2018

Indholdsfortegnelse

Forord fra formanden	3
Støttede rejser	4
Europa	4
Externship ved Stiftung Tierärztliche Hochschule i Hannover	4
Externship til stort universitetshospital for drøvtyggere i München	7
Rejsebeskrivelse alternativ differentiering Oslo	11
Anderledes praktik i Island	18
14 dages nursery kursus på Center of Hope, Rumænien	22
Afrika	26
Klinikarbejde på Zanzibar	26
USA	30
Spay and Neuter Externship, Mississippi State University College of Veterinary Medicine, USA	30
Krybdyr og wildlife externship i Florida, USA	33
Asien	37
Urban Wildlife i Indien	37
Australien	41
Externship på Randwick Equine Center	41
Ikke-støttede rejser	45
Europa	45
Externship på Newmarket Equine Hospital	45
Externship på Rossdales i juli 2018	49
Tre ugers externship på Anglesey Lodge Equine Hospital	53
På tur til Portugal i sommeren 2018	57
1 uges kirurgisk externship i Rumænien	61
Asien	64
2,5 uges ophold som frivillige på et hunde- og katteshelter i Thailand	64
Kirurgi i Indien	68
Afrika	71
3 ugers ophold ved N/an'ku sê Wildlife Sanctuary	71
2 ugers ophold i Sydafrika	75
3 ugers program for veterinærstudenter i Syd Afrika	78
Rejse til Namibia og Sydafrika – 6 uger med uforglemmelige oplevelser	82
Wild Vets programme med Live4Now	86
USA	89
Cowboys, væddeløbsheste og dyrlægen!	89

Forord fra formanden

2018 lakker så småt mod enden, og som sædvanligt har det forgangne år budt på en masse veterinærfaglige rejser for vores medlemmer. Du sidder nu med den samlede rejserapport for 2017/2018, som er spækket med spændende rejser rundt i hele verden.

Jeg vil på vegne af bestyrelsen i IVSA Danmark gerne takke alle ansøgerne - det har været en sand fornøjelse at læse alle de inspirerende rejsebeskrivelser, og rejsefeberen har da også ramt os alle. Nu håber jeg, at den også rammer dig.

I år har været mit første år som formand for IVSA Danmark, og det har været et helt fantastisk år både personligt, fagligt og rejsemæssigt. Jeg startede perioden ud med at tage på symposium i Sydafrika sammen med ni andre danskere, hvor vi havde den mest fantastiske tur fyldt med safari, spændende wildlife oplæg, diverse faglige diskussioner og meget mere. Det åbnede virkelig mine øjne for, hvad IVSA – også i et større perspektiv – kan tilbyde. Derfor endte jeg også med at tage på kongressen i Polen i sommers, som ligeledes bød på mange kulturelle, faglige og sociale oplevelser. Jeg kan derfor også kun opfordre jer til at tage med til disse arrangementer, da det med garanti giver minder for livet.

Rejserapporten her skal også bruges til inspiration, tips og tricks i forbindelse med at rejse ud under studiet, og jeg lover, at der er noget for en hver smag! Vi bliver i bestyrelsen gang på gang overrasket over, hvor kreative folk har været, når det kommer til at rejse ud i verden, og vi er taknemmelige for, at vi kan viderefordre de muligheder til resten af vores medlemmer.

Så lad jer endelig inspirere til jeres næste rejse, og brug forfatterne eller os i IVSA Danmark, hvis I har spørgsmål.

God læselyst og må rejsefeberen også ramme dig!

Louise Dahl Christensen

Formand, IVSA Danmark

2017-2018

IVSA Symposium i Sydafrika, december 2017

Støttede rejser

Europa

Externship ved Stiftung Tierärztliche Hochschule i Hannover

Rejserapport udarbejdet af Lea Hau Andersen og Maiken Wellejus Albertsen årgang 2013

I september 2018 tog vi 3 uger til Hannover i forbindelse med dataindsamlingen til vores speciale.

Allerede tilbage i april 2018 havde vi lavet en specialeaftale med Prof. Dr. Sandra Goericke-Pesch. Sandra har tidligere undervist på Københavns Universitet, men er nu flyttet til Hannover, hvor hun arbejder på universitetshospitalets reproduktionsenhed for familiedyr (Reproduktionsmedizinische Einheit der Kliniken, Stiftung Tierärztliche Hochschule Hannover).

Da der i øjeblikket ikke er nogen ansat ved KU, der har specifik viden inden for reproduktion hos familiedyr, valgte vi at kontakte Sandra, da vi gerne ville blive klogere indenfor dette felt. Specialet kom kort fortalt til at handle om kemisk kastration af hanhunde, hvor vi skal undersøge hvordan brugen af GnRH-antagonister potentielt kan bruges i fremtiden til kemisk kastration af hanhunde i stedet for GnRH-agonister.

En fordel ved at tage til Tyskland var, at det var relativt let at komme dertil med både tog og bus (flixbus kører direkte fra Kbh til Hannover). Vi havde i Hannover fundet en hyggelig kollegielejlighed, som vi kunne leje i perioden vi var af sted. Derfra kunne vi cykle frem og tilbage fra universitetshospitalet.

Den første morgen vi mødte ind på reproduktionsafdelingen, hilste vi på "repro-holdet" bestående af 6 dyrlæger og doktor-studerende¹. Efter et møde med Sandra blev vi lidt klogere på, hvordan ugerne i Hannover skulle forløbe. Planen var, at vi som en del af specialet skulle undersøge histologiske præparater af testikler, være med til immunhistokemiske farvninger, tage billeder af de farvede snit og derefter foretage digital billedbehandling. Alt dette brugte vi en del tid på i løbet af de 3 uger vi var dernede, MEN vi var som en bonus også sideløbende med i arbejdet på klinikken. Der var ikke det største patientflow, men dagligt kom i gns. 2-3 patienter ind i klinikken. De fleste af konsultationerne fulgte vi med i, på lige fod med de tyske dyrlægestuderende som havde kliniske rotationer. Patienterne kom ind af mange forskellige årsager. Det kunne være alt fra bestemmelse af optimalt parringstidspunkt, inseminering, sædtapning, drægtighedsscanning, sygdomme i de reproduktive organer, hvalpetjek mm. På reproduktionsenheden har de desuden tilknyttet klinikhunde, som bruges til undervisningen af de studerende. I løbet af den første uge i klinikken blev vi sammen med de tyske studerende undervist i, hvordan man laver hhv. en andrologisk undersøgelse på hanhunde samt en gynækologisk undersøgelse på tæver, med det formål at afgøre hvor i cyklus tæven er. I den forbindelse fik vi lov til at udføre undersøgelsen i praksis på klinikhundene. Ved

Maiken godt i gang med en immunhistokemisk farvning

6 år gammel unilateral cryptorchid hanhund med østrogenproducerende sertolicelletumor – man kan se alopeci, pigmentering af huden, store brystvorter og pendulerende præputium sfa. østrogenpåvirkningen.

¹ I Tyskland kan man efter man har færdiggjort sin dyrlægeuddannelse få titlen "Dr.", hvis man laver et 2-årigt forskningsprojekt.

accept fra klienterne fik vi efterfølgende også lov til også at udføre en del af den gynækologiske undersøgelse på de tæver, som efterfølgende kom ind i klinikken. Også til et hvalpetjek af hele 9 hvalpe blev vi sat i gang med sundhedstjek, vaccinationer og chipning af de mange hvalpe! 😊

Hver torsdag morgen var der desuden journal club. Her blev et review præsenteret af en dyrlæge eller doktor-studerende.

Ud over arbejdet i klinikken fik vi også set flere af Hannovers dejlige perler. Generelt er Hannover en virkelig hyggelig by, og vi forelskede os begge hurtigt i den. Især kan nævnes søerne Maschsee og Dreiecks-Teich (hvor man ikke skal lade sig chokere af nudisterne) 😊 Også skoven ved Alte Bull er klart et besøg værd, og indbyder i den grad til en trave- eller løbetur! Derudover er det utroligt billigt at spise ude. Vi fik anbefalet at tage ind til gaden Limmerstraße, som skulle være dér de studerende får en øl fredag aften. Den fredag vi var derinde, var der dog ikke rigtig gang i den, hvilket muligvis kan være fordi de fleste universitetsstuderende i

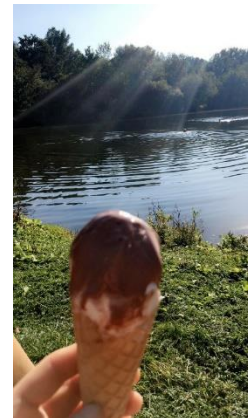
Tyskland har sommerferie helt til oktober! Sidst men ikke mindst blev vi også ret imponeret over at se deres rådhus, som mest af alt ligner en domkirke!

Vi tog hjem med alle data til vores speciale i hus samt en masse erfaringer rigere. Det er fx nemmere at cyklusbestemme en tæve korrekt, når man har lavet vaginoskopi og cytologi på 3 ugers patienter fremfor måske bare en enkelt patient.

Hele holdet dernede er utrolig søde og hjælpsomme, og det har været en fornøjelse at være med i klinikken. Selvom Sandra havde mange bolde i luften, tog hun sig altid god tid til os, når vi havde spørgsmål. Derudover fik vi også rigtig meget hjælp med de immunhistokemiske farvninger og billedbehandling af en af de andre dyrlæger i reproduktionsenheden. Vi var begge spændte på om sproget ville være en udfordring for os. Det viste sig hurtigt at reproduktionsenheden var meget international, hvor vi hele tiden vekslede imellem dansk, engelsk og tysk, alt efter hvem der snakkede med hvem. Det var mest til konsultationerne som foregik på tysk, hvor vi bagefter var nødt til at få forklaret de ting vi ikke havde forstået. Alt i alt er Hannover et besøg værd, hvis man interesserer sig for reproduktion!

Hvalpetjek – guleroden ved at arbejde på en reproduktionsklinik 😊

Is ved Dreiecks-Teich i 30 graders varme

Land	Tyskland
Sprog	Tysk, Engelsk, Dansk
Institution/Dyrlæge	Prof. Dr. Sandra Goericke-Pesch Stiftung Tierärztliche Hochschule Hannover Reproduktionsmedizinische Einheit der Kliniken Bünteweg 15 305559 Hannover, Tyskland
Kontaktperson	Dr. Sandra Goericke-Pesch
Telefonnummer	+49 511 953-8534
E-mail	Sandra.Goericke-Pesch@tiho-hannover.de
Opholdets længde og tidspunkt	9.-28. september (3 uger)
Arbejdsområder	Dataindsamling til speciale + deltagelse i klinikken. Alt sammen på reproduktionsenheden på universitetshospitalet for familiedyr i Hannover.
Indlogeringsmuligheder	Der er et erasmushus tæt på universitetshospitalet som muligvis kan lejes men vi arrangerede selv bolig (kollegie-lejlighed: Das Schwesternhaus, kontaktet via mail: verein@schwesternhaus.de)

Budget	
Flybillet/transport	990 kr
Kost	885 kr
Logi	950 kr
Forsikring	0 kr
Medicin inkl. vacciner	0 kr
Diverse	50 kr
I alt	2875 kr

*Vi havde ikke behov for at tilkøbe ekstra forsikring ud over vores normale årsrejseforsikring. Vi skulle ikke tilkøbe nogen ekstra forsikring for at være på Universitetshospitalet.

Externship til stort universitetshospital for drøvtyggere i München *Rejserrapport skrevet af Marianne Houe årgang 2014*

Jeg har længe drømt om at komme ud og opleve lidt af verden og indhente mig noget erfaring ud over det vi får på studiet, men har aldrig samlet mig mod nok til at komme af sted. Da jeg i vinteren 2018 stod med kun to år tilbage på studiet, indså jeg, at hvis jeg skulle nå at rejse i min studietid, skulle jeg til og i gang. Med inspiration fra en tidligere rejserapport kontaktede jeg den ansvarlige for praktikanter på klinikken for drøvtyggere ved Ludwig-Maximillan-Universitetet, München, der er beliggende i Oberschleissheim. Jeg måtte meget gerne få et praktikophold hos dem, så i sommeren 2018 kastede jeg mig ud i, hvad der skulle vise sig at blive et helt fantastisk første externship!

Klinikken for drøvtyggere er en del af det veterinære fakultet i München. Det er her de uddanner kommende dyrlæger. Derudover har de også interns og residents. Der indlægges ca. 2000 patienter pr. år og den ambulante del behandler omkring 10.000 dyr om året. Det er hovedsageligt kreaturer der behandles, men derudover varetager de også behandling af små drøvtyggere, lamaer og alpakaer. Strukturen på klinikken er opdelt i grupperne Intern Medicin og Kirurgi, Ortopædi og Reproduktion. På nuværende tidspunkt er der ca. ansat: 3 professorer, 10 overdyrlæger, 19 dyrlæger / residents, dyrlæger der er ved at tage deres dokortitel., 2 sekretærer og en flok betjente til at håndtere patienterne og holde det pænt på klinikken. Hvis det ikke var for de tyske dyrlægestuderende, var der imidlertid slet ikke nogen klinik. Alle førnævnte personer er nemlig ansat for at undervise de studerende, som er på klinikken for drøvtyggere i 6 uger i løbet af deres år i rotation.

Jeg tog flyveren fra Kastrup tidligt mandag morgen d. 16/7 og fik fundet vej til klinikken. Her blev jeg budt hjertelig velkommen, fik sat min bagage til side, et par overalls og gummistøvler på og så var det ellers bare i gang! Jeg fik en rundvisning på hospitalet og blev derefter "overrakt" til den ansvarlige overdyrlæge for Intern medicin som hjalp mig i gang med dagens plan. Det var overvældende at komme direkte fra lufthavnen og ind i et fremmed sydtysk universitetshospital, men hvor var det dog bare det værd!

I løbet af mine tre uger på klinikken fik jeg indblik i alle de forskellige grupper klinikken er opdelt i. Jeg mødte kl. 08 hver dag og gik typisk hjem mellem kl. 16 og 17 afhængig af hvor meget der var at se til. Fra kl. 8 til 10/11-tiden foretog de studerende daglig status, gik stuegang og behandlede patienterne. Herefter var der forskellige kurser de skulle til inden eftermiddagsforelæsningsen kl. 13. I de første dage deltog jeg i dyrlægernes morgenmøde. Her gennemgik de, de indlagte patienter fra hver gruppe, for hinanden. De resterende morgener gik jeg med de studerende rundt og foretog daglig status på de indlagte patienter. På klinikken har de ikke et elektronisk journalsystem som vi kender herhjemmefra. Hver patient har sit eget fysiske journalkort hvor alle oplysninger om patienten ved indlæggelsen står på inkl. en anamnese og fuld klinisk undersøgelse. Efterfølgende er det også her den daglige status skrives ind. Så jeg fik hurtigt lært at foretage og skrive en klinisk undersøgelse på en ko eller et får/ged på tysk. Efter dyrlægernes morgenmøde samledes de studerende i grupper med deres tilhørende ansvarlige dyrlæger og gennemgik

Iført det obligatoriske kliniktøj står jeg her foran OP-2, en af klinikkens tre operationsstuer

hver enkel patient i fællesskab. Dette indebar anamnese, daglig status samt plan for patienten. Derudover blev den daglige behandling skrevet ned på ét samlet papir for alle patienterne. Dette papir blev efterfølgende hængt op til afkrydsning for de studerende når de efter stuegangen skulle gå i gang med behandlingerne. Jeg deltog stort set hver dag i stuegangene, medmindre der var noget særligt spændende, jeg skulle se andetsteds. For eksempel hjalp jeg i stedet en morgen, en dyrlæge med en hurtig obduktion af en ko med mistanke om ileus hjemme på klinikken og en anden morgen blev jeg sendt over til patologerne for at overvære en obduktion af en ko med et vandfald af en peritonitis! Efter stuegangene deltog jeg i behandlingerne af patienterne. Når de studerende gik til kursus/forelæsning var der typisk rigtig meget praktisk arbejde med patienterne, der stadig skulle gøres, så selvom det stod mig frit, at tage med de studerende, valgte jeg at få noget hands-on og blive på klinikken i de fleste dage. Jeg deltog dog i et par kurser, blandt andet et utroligt godt repro-kursus omkring fødselshjælp på kvæg inklusiv fratrækning af kalve ved forskellige lejeforandringer og desuden også et meget lærerigt føtotomi-kursus med får. Derudover var jeg også med til kejsersnit på får, der var en del af undervisningen for de studerende.

Her assisterer jeg til en navlebyldeoperation på en kalv. En meget hyppig procedure på klinikken.

I min tid på klinikken må man sige, at jeg fik set, prøvet, lært og øvet mig i lidt af hvert. Blandt andet: Assisteret ved venstre- og højresidig løbedrejninger på køer, assisteret ved navlebyldeoperationer på kalve, deltaget i et akut kejsersnit på en ko, ultralydsscannet et utal af gange, ilagt ørevenekateter på patienterne (de anvender aldrig v. jugularis til kateter!), overværet rigtig mange klovbehandlinger på liggende køer (de har et klovbeskæringsbord) inkl. en klovamputation som vel at mærke er en meget almindelig procedure på klinikken, røntgenoptagelser af køer men også en alpaka med luftvejsproblemer, fodamputation på en ged, drægtighedsscanning på ko, ilægning af sonder til udtagning af vomsaft, drægtighedsscanning af geder og meget, meget mere. Foruden alt det praktiske jeg har prøvet og set, så har det virkelig været genialt at besøge et universitetshospital, hvor de lever af og brænder for at undervise! Så viser man bare den mindste interesse i at lære noget, vil de så gerne fortælle dig det hele!

Jeg var så heldig, at jeg kunne leje et værelse gennem klinikken i en lejlighed 10 minutters gang derfra. Det var en kæmpe fordel, da jeg hurtigt kunne smutte over på klinikken hvis der skete noget spændende om aftenen eller i weekenderne. I lejligheden boede der også to dyrlæger som arbejder på klinikken og de gjorde hver eneste dag til en fest! I de timer, hvor vi ikke var på klinikken tilbragte jeg stort set alt tid sammen med dem (og nogle flere dyrlæger fra klinikken). Vi tog bl.a. ind til byen i weekenden, fik en fyraftensøl i den lokale -og formentlig Tysklands bedste- Biergarten, kørte ned til den nærtliggende vildt fantastiske badesø, var til "Jump and run"/ springstævne hvor en af dyrlægerne fra klinikken deltog, lavede open-air-hjemme-biograf og en masse andet. Det betød rigtig meget for mig at have dem, både fordi jeg ellers bare ville være mig selv i fritiden, men også fordi de kunne svare på spørgsmål, jeg var i tvivl om fra klinikken, både undervisningsmæssigt, logistisk og fagligt.

Min nok største 'frygt' inden jeg rejste, var udfordringen omkring sproget. Jeg havde en nervøs anelse om, at det ikke ville være særlig velset, hvis jeg tyede mest til engelsk frem for mit gebroknede tysk. Det viste sig dog ikke at være et

problem overhovedet! Alle kunne tale engelsk og så snart, de fandt ud af, at jeg bare så gerne ville lære noget og viste interesse, så var det i hvert fald ikke det engelske sprog der skulle være stopklodsen mellem os. Og hvis der var ord på engelsk de ikke kunne huske, så var det tyske ord faktisk ofte det samme som det danske. Jeg lærte de forskellige dyrlæger bedre og bedre at kende i min tid dernede, og blev derfor på fornavn med flere af dem, men noget jeg skulle vende mig til, som er anderledes end herhjemme er, at man huske at tiltale dem Professor, samt Herr eller Frau foran deres efternavn og altså er des og som udgangspunkt ikke dus.

Anbefaling: Hvis man har den mindste interesse for drøvtyggere og har lyst til at komme lidt ud og opleve verden kan jeg kun anbefale at rejse til Klinikken for Drøvtyggere i München! Det er en enestående klinik med fantastisk personale. De personer som arbejder der er enormt venlige og hjælpsomme og man kan lave klinisk arbejde med drøvtyggere, man aldrig vil komme til herhjemme. Jeg har fået en stor portion erfaring med hjem i bagagen og har samtidig fået gode venner og kommende kollegaer i udlandet. Jeg skal bestemt besøge dem og klinikken igen engang.

Til slut: Dem der siger; *"Når man rejser ud får man en oplevelse for livet"* har ret - det gør man!

Land	Tyskland
Sprog	Engelsk, Tysk
Institution/Dyrlæge	Ludwig-Maximilians Universitet München Klinik für Wiederkäuer mit Ambulanz und Bestandsbetreuung Sonnenstr. 16 85764 Oberschleißheim
Kontaktperson	<u>Nuværende</u> kontaktperson kan ses på: https://www.wdk.vetmed.uni-muenchen.de/studium_lehre/praktikum/index.html#extern → "Bewerbung für SchülerpraktikantInnen"
Telefonnummer	Klinik (Sekretariat): 0049 89 2180 78830
E-mail	<u>Nuværende</u> e-mail for kontakt til klinikken ses på: https://www.wdk.vetmed.uni-muenchen.de/studium_lehre/praktikum/index.html#extern → "Bewerbung für SchülerpraktikantInnen"
Opholdets længde og tidspunkt	19 dage: 16. juli til 3. august 2018
Arbejdsområder	Intern medicin, Kirurgi og Reproduktion, samt Ortopædi
Indlogeringsmuligheder	Jeg lejede et værelse som klinikken havde. Men hospitalet ligger tæt på byen hvor der er flere indlogeringsmuligheder (hotel, hostels mm.). Spørg klinikken til råds!

Budget	Marianne:
Flybilletter + togtransport	2093 kr.
Mad og drikke	1791 kr.
Logi	783 kr.
Forsikring	299 kr.
Diverse	175 kr.
I alt	5141 kr.

Rejsebeskrivelse alternativ differentiering Oslo

Rejserapport skrevet af Jesper S. Berntsen årgang 2012

Alternativ differentiering i Norge er en blandet differentiering, hvor man ikke kan undgå at få lidt af det hele. Det passede mig meget godt da jeg ikke er 100 % ensporet på hvad jeg gerne vil arbejde med som dyrlæge.

Oversigt over min kurser i Norge:

- 11 uger med blandet klinik, 1,5 ECTS pr. klinik uge. I alt 16,5 ECTS
- Fiske opdræt 7,5 ECTS

Jeg havde tre uger på familiedyrshospitalet, fordelt på akut, almenmedicin og kirurgi. Én uge patologi. To uger på produktionsdyrsklinikken. Én uge med besætningsdiagnostik, teori og besætningsbesøg. Én uge med reproduktion, både smådyr og stordyr. Én uges selvstudie. To ugers læmningskursus på NMBU campus i Sandnes.

Familiedyr og produktionsdyr minder meget om den undervisning vi har her hjemme på rotationerne, men rigtigt fedt bare at få endnu mere praktisk erfaring på begge områder.

Patologi undervisningen jeg havde i Norge, var praktisk baseret og med meget fokus på korrekt obduktionsteknik og fremgang. De dyr man obducerede skrev man så obduktionsrapport på og afleverede til godkendelse. En fed mulighed på campus var, at der hver dag i sidste halvdel af frokost pausen var præsentation af dagens patologi cases.

Figure 1 Rektal undersøgelse

Mine to uger med læmningskursus på NMBU campus i Sandnes var utroligt intensivt og lærerigt. Jeg var afsted med de norske studerende, der gik på produktionsdyrs differentiationen i Oslo. På gården/campus blev vi inlogeret i et hus, hvor vi så boede og lavede mad sammen i de to uger i Sandnes. Første uge var jeg i stalden og anden uge havde jeg patologi. Første uge stod derfor på behandling og diagnosticering af sygdomme i fåreflokken i stalden, kejsersnit, læmmehjælp, samt teoretisk gennemgang af sygdomme omkring læmning. Anden uge stod på obduktion af dyr, både fra egen besætning men også fra landmænd der gratis kunne indlevere lam i læmningssæsonen, hvor der er mange studerende på campus i Sandnes. Vi obducerede dyrene udtog rutinemæssigt sterileprøver til bakteriologi fra hjerne, hjerte, lunger, lever, milt og nyre. Hverdag startede således med et par timer i laboratoriet med bakteriologiske undersøgelser og diagnosticering, hvorefter dagens dyr blev obduceret. Vi havde også ansvar for at skrive obduktionsrapport på alle dyr og ringe til landmanden med de fund vi gjorde. I løbet af de to uger på Sandnes skulle vi studerende også dække aften vagterne i stalden, hvor man især fik lov til at prøve kræfter med obstetrik da flere

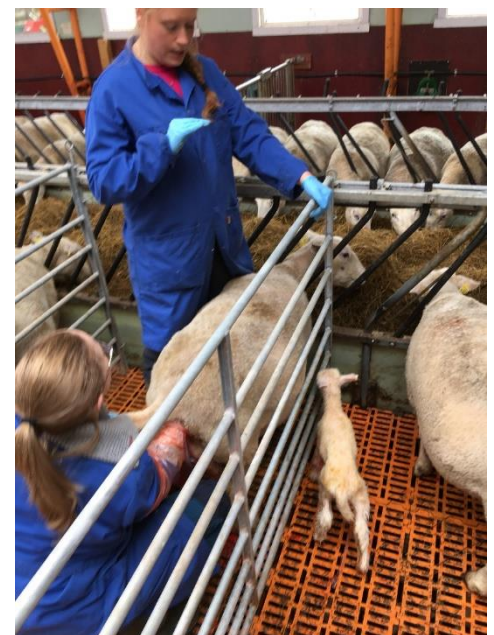

Figure 2 Læmmehjælp

læmmede på denne tid af døgnet. På min ene vagt havde jeg en uterusprolaps som jeg selv fik lov at give epidural og reponere uterus på (uden supervisor) – fedt så lugter det af dyrlæge!

I weekenden tog vi der ikke havde vagt i stalden ud til kysten og forsøgte os med lidt surfing, hvilket der er super gode forhold til på den norske vestkyst. Alt i alt to super gode og lærerige uger, hvor vi kom hele vejen rundt om det ellers lidt uldne erhverv.

Fiskeopdræt kurset bestod af lidt forelæsninger lagt op på nettet med tilhørende kahoot quiz. Herudover en uges intensive forelæsninger efter rotationsugerne var overstået. De norske studenter har naturligvis haft en del mere undervisning med fiskopdræt på studiet sammenlignet med hvad vi har i Danmark, så jeg var lidt bagud fra starten. Men jeg synes det var utroligt spændende at lære om emnet og kom hurtigt op på niveau med de andre. Efter en uge med teori skulle vi på ekskursion til Frøya, en lille ø udfør Trondheim. Her stod den på en del oplæg fra industrien og dyrlæger der har forskellige job indenfor fiskeopdræts verdenen. Vi havde desuden nogle praktiske kurser i obduktionsteknik,

kontrol af velfærd i opdrætsanlæg og besøg på forskellige opdrætsanlæg og fiskeslagteri. Super spændende at have så intensivt et kursus og derefter at få mulighed for at se det hele i praksis. På ekskursions ugen boede vi på hotel, og man kommer naturligt til at få ny og tættere relationer med folk sammenlignet med når man bare ses i skolen til hverdag. Torsdagen vi var afsted var helligdag, hvorfor alle drengene(5-6 stykker) naturligvis var på havet og fiske! Afslutningen på fiskeopdræt kurset var en skriftlig eksamen på norsk, og besvarelsen skulle

Figure 3 Fiskeopdrætsanlæg

tilmed skrives i hånden på 3 lags kalker papir – lidt af en udfordring i sig selv når man har vænnet sig til "high-tech" eksamener på Peter Bangs Vej. Eksamen gik heldigvis rigtigt fint og var således et fint punktum på 5 rigtigt gode måneder på NMBU i Oslo.

For at opfylde kravet om 27,5 ECTS på differentieringen, tog jeg to ugers sommerskole på universitetshospitalet for familiedyr her på Frederiksberg.

Alt i alt har det været et super godt ophold i Norge og jeg kan varmt anbefale andre at springe ud i det med alternativ differentiering!

Land	Norge
Sprog	Norsk og engelsk
Institution/Dyrlæge	NMBU (Norges miljø- og biovitenskapelige universitet)
Kontaktperson	Veronica Hannele Karjalainen
Telefonnummer	+47 67 23 01 44
E-mail	veronica.karjalainen@nmbu.no
Opholdets længde og tidspunkt	5 måneder 29/01/18 til 18/06/18
Arbejdsområder	Mixed clinical rotations (familiedyr, produktionsdyr, reproduktion, læmningskursus og patologi) Aquatic Animal Medicine and Fish Health
Indlogeringsmuligheder	Selv arrangeret. Værelse i kollektiv.

Budget	
Flybillet og transport	7500 kr.
Kost	15000 kr.
Logi	20000 kr.
Forsikring	1000 kr.
Bøger og undervisningsmaterialer	4000 kr.
Telefon og internet	1000 kr.
I alt	48500 kr.

Summerschool på hestehospital i Helsinki

Fælles rejsebeskrivelse for Karin Simone Birch og Anne Mette Skade Lavsen årgang 2013

Summerschool på University of Helsinki udbydes til danske veterinærmedicin-studerende som en del af et nordisk exchange-program mellem universiteterne. Som studerende i Danmark har man dermed mulighed for at komme på summerschool i Helsinki i juli måned. Dette tilbud gælder dog kun på deres hestehospital.

Allerede i januar blev det slået op på forsiden af KU, at der var mulighed for at komme til Finland til juli. Efter en del mails frem og tilbage, kom tilmeldingen endelig på plads. Vi blev hver især tilbudt summerschool de sidste to uger af juli, men fik intet at vide om, at vi begge skulle afsted. Informationen omkring opholdet var generelt sparsom, men vi fandt ud af tingene hen ad vejen. Ved ankomst vidste vi kun at vi skulle møde mandag morgen i receptionen kl. 8.00, og have stetoskop og sikkerhedsstøvler med. Ankomsten på hospitalet var lidt besværliggjort, da receptionen ikke vidste at vi skulle komme, og da Karin endte i den forkerte ende af hospitalet på smådyrsklinikken. En del af forvirringen og besværet opstod, fordi personen som står for udvekslingsstuderende, var på ferie. Vi endte dog begge med at komme det rigtige sted hen til sidst. Kliniktøj blev udleveret af klinikken. Da vi kun kendte hinanden af navn i forvejen, vidste vi heller ikke at den anden havde søgt derop. Så da vi så hinanden til morgenstuegang den første mandag, var vi begge meget overraskede, men også lettede over at have en landsmand at dele alle oplevelserne med.

Vi var omkring 12 udvekslingsstuderende på hospitalet. De fleste var oprindeligt fra Finland, men studerede i Estland og var hjemme på "sommerferie". De brugte så sommeren på at få overstået noget af deres obligatoriske undervisning i klinikken. Mange af dem havde praktik på det tilhørende smådyrshospital i august. Derudover var der en finne som studerede i Ungarn, en studerende fra Texas og to fra Spanien.

Dagene startede med at os studerende lavede en morgenstatus på alle hestene der var indlagt. Derefter gik vi en morgenstuegang med dyrlægerne og interns'ne der var på hospitalet. Det var os studerende der fremlagde patienten for de andre. Det var på samme måde som vi gør i Danmark med signalement, anamnese, undersøgelser, status og plan for hesten. Efter stuegang gik vi i gang med dagens patienter, både dem der var indlagt og dem der kom ind for at blive behandlet eller udredt, men som ikke skulle indlægges.

Vi var delt ud på enten kirurgi eller medicin, henholdsvis en uge på hver, men hvis man ikke havde nogen patienter, kunne man sagtens gå med nogle fra det andet hold. Det var også enkelte besøg med ud-kørende praksis, som man kunne hoppe med på.

Patientpresset var ikke så stort hen over sommeren, og ligeledes var heste-hospitalet også lidt mindre end det danske. Til

Figur 1 Cafe-besøg på vores hyggeligt tur til Tallinn.

gengæld var der flere dyrlæger om hver patient, og det var ikke unormalt at opleve 4-5 dyrlæger/interns og 4-5 studerende i et typisk undersøgelseslokale. Dette gav dog god mulighed for at stille spørgsmål og lytte til den faglige diskussion imellem færdigudlærte dyrlæger.

Alle os studerende blev hurtigt et team og havde det sjovt sammen. Det var meget spændende at høre om deres uddannelse og måder at gå i skole på, både for dets forskelle og ligheder imellem.

Alle var meget søde og imødekommne, og dyrlægerne var gode til at tale engelsk når de underviste. De glemte kun engang i mellem at tale engelsk, især ved konsultationer hvor ejeren til hesten var med til undersøgelsen, men så var de finske studerende heldigvis søde til at oversætte.

Vi fik som studerende lov til rigtig meget, og var en aktiv del af alle undersøgelser. I starten var journalerne lidt en udfordring, da meget af det stod på finsk! Heldigvis fandt vi hurtigt ud af det, og de fleste af dyrlægerne var gode til at skrive dem på engelsk og ellers var de finske studerende rigtig søde til at oversætte for os.

Dagene varede fra omkring 7.45 til et sted i mellem 15.30 og 17.30, alt efter hvor travlt der var. Vi havde en enkelt aftenvagt hver på forskellige dage, hvor vi skulle blive til kl. 23.30. Som det dog er med levende dyr, så kan man ikke altid regne med hvad der sker, så Anne Mette kunne gå hjem kl. 01.00 fra sin vagt, mens Karin endte med at blive halvdelen af natten på sin vagt, og var først hjemme kl. 04.00 om natten. Dagen efter nattevagten var der mulighed for at holde fri eller møde senere hvis der var behov for dette.

I forhold til bolig havde vi fundet noget forskelligt. Karin boede i en 3-værelses umøbleret studielejlighed 1 km fra hospitalet, med to andre finske studerende, som læste på andre studier. Anne Mette boede på et kollegie for udvekslingsstuderende 2 km fra hospitalet. Vi handlede og lavede mad sammen hver aften, men da vi begge var trætte efter nogle gode og lærerige, men til tider lidt lange dage, blev det til nogle meget stille og rolige aftner. Kollegiet Anne Mette boede på, husede ligeledes de to spanske studerende, hvilket gav yderligere mulighed for hyggelige interaktioner efter man var kommet hjem fra klinikken.

Vi havde to weekender sammen i Helsinki, og den første blev brugt på sightseeing i Helsinki med en af de finske studerende som guide og en badetur i en af sø, hvor den finske studerendendes familie havde et sommerhus - vildt lækkert!

Den sidste weekend blev brugt på en tur til Tallinn, da vi fandt ud af at en færgebillet kun kostede lidt over 200 danske kroner. Så skulle vi da en tur til Estland! Vi var i alt 5 studerende fra klinikken der tog afsted, og det kan kun anbefales at tage en tur til Tallinn, hvis man alligevel er i Helsinki. Det er meget hyggelig og smuk by, og færgeturen foregår med en god stemning og live-musik undervejs.

Vi blev også inviteret til housewarming samme aften, hvor alle os der havde været på tur til Estland endte. Det var virkelig sjovt og aftenen endte på en karaokebar. Karaoke er åbenbart en ting i Finland og de går ind til det med liv og sjæl!

Det er nemt at komme rundt i Finland. Deres offentlige transport fungerer meget lig den danske og med app'en "HSL" er man aldrig fortabt noget sted. HSL tilbyder rejseplanlægning og billetkøb i én. Universitetshospitalet have ligeledes, allerede ved vores ankomst, udfyldt papirer, der gjorde det muligt at få studierabat på rejsekort for perioden. Her var meget at spare, når der skulle rejses flere gange.

I Finland skriver de alt på både finsk og svensk, så indkøbsturen er let klaret uden uventede overraskelser i forhold til hvad man får med hjem af madvarer, og butikkerne har længe åbent så der var altid mulighed for at handle.

Summerschool i Helsinki kan helt klart anbefales. De var alle meget søde og (rimelig) gode til at snakke engelsk til os. Man kunne virkelig mærke at de var vant til studerende og at man som studerende skal have lov til noget hands on. Det var også rigtig fedt at vi var tolv studerende. Der var mulighed for at lære nye folk at kende, uden at vi blev alt for mange på hospitalet.

Så hold dig ikke tilbage, hvis du går og overvejer at tage på summerschool i Helsinki ☑

Figur 2 Fællesfoto foran hospitalet af os der var tilbage den sidste fredag.

Land	Finland
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	University of Helsinki
Kontaktperson	Eeva Koskela
Telefonnummer	+358 294157279
E-mail	Eeva-koskela@helsinki.fi
Opholdets længde og tidspunkt	2 uger 16.07.2018 - 29.07.2018
Arbejdsområder	Hestehospital: Daglig status, klinisk undersøgelse, behandling
Indlogeringsmuligheder	Studiebolig (HOAS)

Anne Mette:

Budget	
Flybillet/transport	1.400,-
Kost	1.300,-
Logi	2.440,-
Forsikring	0,-
Medicin inkl. vacciner	0,-
Diverse	500,-
I alt	5.640,-

Karin:

Budget	
Flybillet/transport	1300 kr
Kost	1200 kr
Logi	2100 kr
Forsikring	90 kr
Medicin inkl. vacciner	-
Diverse	600 kr
I alt	5290 kr

Anderledes praktik i Island

Skrevet af Slàine Freja Chaimbeul årgang 2014

Siden jeg var barn har jeg redet og trænet islandske heste, men havde aldrig været deroppe. Denne sommer tænkte jeg at kombinere min passion for islandske heste og dygtiggøre mig i det praktiske indenfor dyrlæge-faget, så jeg var klar til akut- og stordyrrotationen. Jeg fik kontakten til Edda, gennem min veninde som er dyrlæge, og arbejdede hos Edda igennem et halvt år, da hun lige var færdiguddannet. Edda en fantastisk engageret dyrlæge, der har haft mange års erfaring med udekørende stordyrpraksis. Edda er især interesseret i reproduktionsarbejde med heste, og har en kæmpe interesse indenfor avl af islandske heste og islandske får. Min veninde havde virkelig fået meget praktisk erfaring, og havde derfor anbefalet at tage derop, da man virkelig får lov til at få hands-on. Jeg begyndte derfor allerede at skrive til Edda i vinteren 2017, for at få en praktikplads i hus til denne sommer.

Mit ophold i Island var i sandhed meget mere end blot et praktik-ophold. Jeg fik oplevet dyrlægefaget og den islandske kultur på en hel særlig måde, da jeg blev suget ind i den islandske dyrlæges hverdag. Jeg hører ordet "behovsudsættelse" på Stordyrshospitalets akutvagter, men man har ikke rigtig oplevet behovsudsættelse før man har boet med en dyrlæge som Edda langt oppe i Islands vestland. Det startede med at jeg blev hentet (en del for sent) kl.00 om natten fra lufthavnen af Eddas ældste søn. Jeg blev kørt til Reykjavik hvor Edda ventede mig. Her kom jeg over i hendes bil. Aldrig i mit liv har jeg oplevet så meget rod i en praksisbil. Det var fantastisk at Edda overhovedet kan finde noget i den bil. Vi kørte hjemad mod hende, med et stop kl.02 i Borganes for at spise aftensmad i den lokale tankstation, som jeg senere fandt ud af var Eddas "go to" når vi ikke kunne nå at spise noget fordi vi blev kaldt ud. Jeg opdagede hurtigt at Edda lever ved at arbejde konstant og snakke utrolig meget med alle klienterne, hvilket resulterede i at vi sjældent var hjemme før kl.02 om natten.

De første par uger hos Edda var lidt hård for en dyrlægestuderende som mig med alt den nyeste viden indenfor antibiotika-strategier, sår-behandling og farmakologiske muligheder. Det var dog en øjenåbner for den lidt mere "gammeldags" tilgang til dyrlægefaget, og det gav mig en samtidig forståelse for hvad der alligevel er muligt med de begrænsede diagnostiske test og terapeutiske muligheder man har til rådighed i en udekørende praksis langt ude på landet, hvor kragerne for længst er vendt.

I år var også lidt anderledes for Edda, da hun er ansat på deltid i et barselsvikariat hos Matvælastofnun (den islandske fødevarestyrelse), hvor hun blandt andet skal tage mælke- og blodprøver på køer i hele vestlandet og Snæfellsnes. Dette assisterede jeg i, selvom klokken ofte blev 04 om natten inden vi var hjemme, og vores aftensmad bestod af Sjøkomjølke og KitKat chokoladebar på farten. Jeg havde også lige fået kørekort, så der var rig mulighed for at øve det at køre bil, da distancerne mellem gårdene er utrolig lange.

Udover dette var hun også blevet tildelt "Hvalvagten" af fødevarestyrelsen, hvilket betød at jeg var med til at overvære kødkontrollen af finhvalerne, der skydes og slagtes af det berygtede firma Hvalur Hf, ejet af Kristian Loftsson. Firmaet skyder omkring 200 finhvaler om året og sælger kødet til det japanske marked, men i år skete det at der blev skudt hele to hybrid-hvaler, der viste sig at være en blanding mellem blåhval og finhval. Dette var meget i medierne og hval-aktivisterne meget opmærksomme på, da blåhvaler er fredet, og hvis firmaet tager fejl af blåhval og finhval, så kunne det potentielt være grundlag nok til at lukke hvalfangst på Island. Da dette

Det canadiske forskerhold dissekerer finhval

viste sig at være hybrider (som er yderste sjældne) foreligger der ikke en lov imod dette, men japanerne nægter at købe hvalkødet, der kunne indhold genetisk materiale forligneligt med blåhval. Edda og jeg blev i morskab enige om at hvalerne nok ender med at blive serveret for de ansatte de næste 20 år, da der ikke er aftagere af kødet fra de famøse hybridbider.

På "Hvalvagten" fik jeg desuden kontakt til et canadisk forskerhold bestående af zoologer, biologer og læger, der havde for øje at undersøge bardehvalernes ukendte fordøjelsesmekanismer, og var især interesseret i gåden om hvordan bardehvalerne optog og sorterede deres føde i munden og hvordan deres synkemekanisme fungerede. Professorerne fortalte livligt om hvalernes kardiovaskulære system, deres nervesystem og en masse omkring svælgets opbygning. Dette var en yderst spændende og anderledes del af mit praktikophold.

Det som jeg fik øvet mest i mit praktik-ophold havde dog ikke så meget med hvaler at gøre. Edda står nemlig for at scanne hopper for at konstatere drægtigheder på mange gårde og stutier i Vestisland. Her fik jeg muligheder for at ultralydsscanne en del hopper transrektalt, og har efterhånden fået en del øvelse i at bedømme alder af embryo/foster. De andre dele af mit praktik-ophold bestod i at kastrere hingste i bjergene, behandle tilbageholdt efterbyrd på hopper, behandle mælkefeber og ketoser på kvæg (helst kl.03 om natten), kastrere katte på køkkenbordet, behandle kolikheste, amputere ben på lam, fjerne fiskekrog fra hundeøje, behandle inficerede sår på hesteben, behandle septiske føj, og rådgive landmænd om profylakse og behandling af infektiøse sygdomme, der florerer i deres besætninger. Altså alt i alt fik jeg palperet, auskulteret og behandlet en hel del.

Mig der ultralyds-scanner hoppe for drægtighed

Jeg fik også redet en trænet og tilredet en del heste deroppe, og var til Landsmót, hvor kun de allerbedste islandske heste (i Island) konkurrerede. Her var der liv og glade dage og jeg mødte både dyrlæger og dyrlægestuderende til festen om aftenen, hvor vi skrålede med på islandske sange om heste og pasløb. Jeg fik også besøg af både kæreste, veninder og søster, hvor vi fik set Islands smukke natur, selvom det var den koldeste og mest regnfulde sommer Island har set i 125 år (typisk da det så var hedebløge i Danmark).

Alt i alt gav opholdet, hos Edda, mig en del selvtillid omkring den viden jeg har fra universitet, samt mere ro i sjælen med henblik på det praktiske arbejde "ude i marken". Det var helt klart en anbefales værdig tur, dog skal man være klar på lidt kaos til tider.

Edda, mig og en igangværende kastration

Land	Island
Sprog	Dansk, Islandsk
Institution/Dyrlæge	Edda Þórarinsdóttir
Kontaktperson	Edda Þórarinsdóttir
Telefonnummer	+354 892 3552
E-mail	
Opholdets længde og tidspunkt	7 uger D.27/06-18 til d.15/09-18
Arbejdsområder	Blandet udekørende praksis med fokus på reproduktion hos hest, tilsyn og prøvetagning for fødevarestyrelsen, kødkontrol af finhvaler
Indlogeringsmuligheder	Privat hos dyrlæge Edda Þórarinsdóttir

Budget	
Flybillet/transport	3571
Kost	3000
Logi	0
Forsikring	1000
Medicin inkl. Vacciner	0
Diverse	1000
I alt	8571

14 dages nusery kursus på Center of Hope, Rumænien

Skrevet af Pernille Gjølrup Kirkegaard og Cecilie Petersen årgang 2016

Vi har tilbragt 14 dage på Center of Hope, et nyt dyrehospital som kun eksisterer ved hjælp fra donationer. Centeret fungerer både som almindeligt dyrehospital, hvor betalende klienter kommer med deres dyr, men derudover har centeret også samarbejde med internater og hjælper også folk som ikke har råd med dyrlægebehandling, uden beregning. En rigtig stor del af arbejdet for personalet er også at tage ud i lokalsamfundet på "spay camps", hvor de både tager sig af de lokale borgeres kæledyr, men også indfanger og neutraliserer gadehunde og -katte frivilligt og gratis for at komme den omfattende problematik med syge, hjemløse gadedyr til livs.

Vi har både valgt arbejdet i Rumænien fordi der er så stort et behov for arbejdende kræfter, men det var også vigtigt for os at komme hjem med et udbytte, både fagligt, men også i forhold til at udvikle nogle kompetencer som vi kan trække på senere i vores uddannelse. Derfor valgte vi at købe et "Nursery Course", hvor vi var sikret en personlig assistance og oplæring fra de ansatte dyrlæger og veterinærsygeplejersker.

Vi tog afsted fra København om søndagen og ankom i Bucharest senere på eftermiddagen, hvor vi blev hentet af oversygeplejersken fra hospitalet, som kørte os til

den lille landsby Piteasca, hvor hospitalet ligger. Her blev vi indlogeret på hospitalets 1. sal, som har plads til at huse flere gæster, der kommer fra udlandet for at lave frivilligt arbejde. Selve hospitalet var meget flottere og mere højteknologisk end vi havde forestillet os, og de her har mulighed for at lave mange slags undersøgelser og behandlinger. Vi glædede os allerede til morgendagens program.

Senere blev vi tilbudt at blive kørt til et supermarked for at handle ind, da vi selv skal stå for dette under vores ophold. Her fandt vi dog ud af, at det er en rigtig god idé at have medbragt lokal valuta (RON), da de ikke tager imod Euro og visse kort. Dog gik det alt sammen, og vi kom hjem til hospitalet med varer til en hel uge. De første dage var vi på hospitalet. Da vi begge på daværende tidspunkt kun lige havde afsluttet 2. år på bacheloren og absolut ingen kliniske færdigheder havde, gik mandagen med at vi hver især fik hver vores dyrlæge/veterinærsygeplejerske som gennemgik alle basale principper i klargøringen af patienterne til anæstesi. På disse dage fik vi derfor lært at anlægge venekatetre, intubere, tømme blære og øvet os i barbering. En ting som virkelig kom bag på os var, at man på klinikken rutinemæssigt anvender antibiotika til dyrene, selv i forbindelse med

Figur 3: Pernille i hospitalets reception.

Figur 2: Pernille lægger venekateter på en kat.

relativt harmløse indgreb som neutralisering af ellers sunde dyr. Det betød også, at vi fik øvet en masse subkutane injektioner.

Vi fik derudover også lært, hvordan man bedst og mest korrekt håndterer dyrene i narkosen, tjekker reflekser, samt hvordan man klargør operationsstuerne og pakkerne med instrumenter.

Derudover blev vi også sat ind i rutinerne omkring de indlagte patienter, herunder de daglige optegnelser over temperatur, foderindtag, fæces/urinering og medicinering. Her fik vi også lov til at skifte bandager under supervision og vejledning fra veterinærsygeplejerskerne.

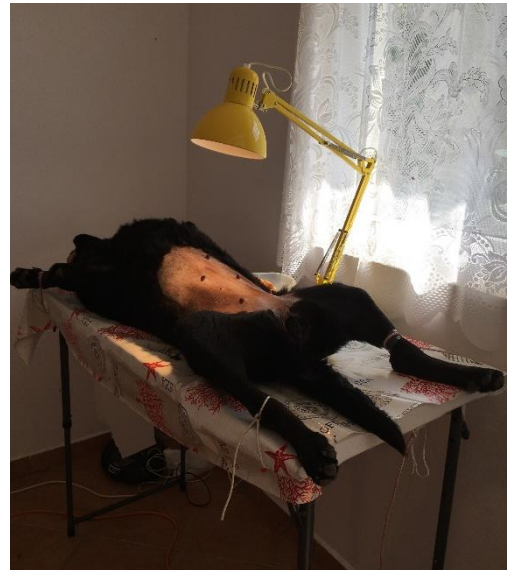
Efter de første par dage på hospitalet var vi så heldige at få muligheden for at komme med på en af de 'spay camps', som personalet på skift er ude på. Her tilbragte vi 4 dage langt ude i lokalsamfundet, ca. 5 timers kørsel fra hospitalet.

Det var en meget speciel oplevelse, for her fik man virkelig indtrykket af hvor stor en problematik hjemløse gadedyr er i Rumænien. Der var flokke af hunde alle vegne - på parkeringspladser, i vejkanten, ved jernbanen og ved indkøbscentre.

Selve spay-campen fandt sted på et internat med over 800 hunde og katte. Internatet havde ingen klinik, så der blev arbejdet helt lavpraktisk med det man kunne have med i dyreambulancen.

Dyrene ventede i bure udenfor, hvor de også blev lagt i anæstesi. Selve neutraliseringerne foregik så i ét stort rum, der blev inddelt i stationer - det ene hjørne fungerede som klargøringsstation, hvor dyrene blev barberet og intuberet (evt. fik anlagt kateter), en halvdel af rummet fungerede som primitiv operationsstue; her blev opstillet klapborde med kontorlamper fastmonteret som belysning, og det sidste hjørne fungerede som rengøringsstation, hvor instrumenterne blev rengjort løbende.

Her var altså ingen autoklave, som man havde været vant til på hospitalet, så instrumenterne blev lagt i en bakke med en slags steril sæbeopløsning efter princippet: instrumenter til venstre er kontaminerede, og instrumenter til højre er rene.

Figur 3: De noget primitive oper-ationsfaciliteter på spay-campen.

Figur 4: Sådan ser man ud efter tre intense dage med neutralisering af 150 hunde og katte.

Det var nogle travle og lange dage - på 3 dage lykkedes det 2 dyrlæge at operere 150 hunde og katte. Så vi var i den grad mættede på oplevelser, da vi kom tilbage til hospitalet, men vi er virkelig taknemmelige over at have fået den mulighed og set den side af dyrenes vilkår i Rumænien.

De sidste dage på hospitalet var vi meget mere sikre i teknikken og havde efterhånden også fået en vis selvsikkerhed og en begyndende rutine i udførelsen af opgaverne. Her fik vi også lov til at være med til konsultation, om end det jo naturligvis foregik på rumænsk, og vi fik også mulighed for at komme i laboratoriet og arbejde med blodprøveanalyse, hvor vi blandt andet kiggede efter mikrofilaria. Overordnet set synes vi, at det har været en meget lærerig og spændende rejse, selvom opholdet i høj grad har bestået af hårdt arbejde, hvor både vores tålmodighed og stresstærskel er blevet sat på prøve. Dog er vi meget taknemmelige over den erfaring, vi har tilegnet os, da den i høj grad har styrket vores selvtillid, samt givet os en god fornemmelse for, hvad det vil sige at arbejde på et større dyrehospital.

Figur 5: Cecilie håndterer blodprøver.

Land	Rumænien
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Center of Hope
Kontaktperson	Dr. Aurelian Stefan
Telefonnummer	+40721951774
E-mail	aurelian@wave.vet
Opholdets længde og tidspunkt	14 dage 08.07.2018-22.07.2018
Arbejdsområder	Forberedelse af dyrene inden operation, monitorering af anæstesi, generel sygepleje
Indlogeringsmuligheder	Bolig på hospitalet

Cecilie:

Budget	
Flybillet/transport	1.827 kr.
Kost	600 kr.
Logi	3.700 kr.
Forsikring	0 kr.
Medicin inkl. vacciner	2.940 kr.
I alt	9.067 kr.

Pernille:

Budget	
Flybillet/transport	1.827 kr.
Kost	600 kr.
Logi	3.700 kr.
Forsikring	426 kr.
Medicin inkl. vacciner	0 kr.
I alt	6.553 kr.

Afrika

Klinikarbejde på Zanzibar

Skrevet af Katrine Kristiansen, og Catrine Berthelsen årgang 2014 samt Simone Offersen årgang 2013

Vi havde alle tre længe drømt om et praktikophold i udlandet med mulighed for kirurgi og masser af "hands on" og spændende cases. Igennem et par andre medstuderende hørte vi om Zaaso (Zanzibar Animal Affection Society), der er en organisation på Zanzibar, Tanzania, der både består af et donationsdrevet internat og dyreklinik. Det måtte vi prøve!

Vi ankom på lidt forskellige tidspunkter, da Katrine startede sin rejse ud i Sydafrika på wildlife kursus, og derfor ankom til Zaaso en uge senere. Da vi ankom til den lillebitte, faldefærdige lufthavn på Zanzibar blev vi hentet af Abdul, der er veterinærsygeplejerske på klinikken. Allerede i bilen blev vi gjort opmærksomme på, hvor vigtigt det er for de lokale, at man forsøger at lære en smule swahili (basis kursus: asante betyder tak, mbwa betyder hund, punguza betyder "sænk prisen" og kundu betyder lort). Vi blev indlogeret i en simpel lerhytte ved siden af klinikken, der hurtigt viste sig at være yderst fin i forhold til lokale standarder – der var el, funktionelt toilet og næsten altid vand (som helt sikkert altid var koldt). På klinikken var der en masse dyr, hvoraf nogle var til videreformidling og andre boede der permanent pga. alder og tilstand. Klinikken er startet af hollandske Anna aka. Mama Punda, hvilket betyder æselmor.

Simone ved siden af vores lerhytte.

Vi fik sponsoreret klinikartikler fra Kruuse, som vi tog med ned til klinikken.

Vi arbejdede hele dage mandag til fredag og halvdelen af lørdag. Hver morgen startede ud med det daglige "poop and swoop job", hvor vi stod for rengøring af hundenes og kattenes løbegårde og bure samt give foder og rent vand. Dette tog en time til halvanden, afhængig af mængden af dyr, der prøvede at flygte, møde med slanger (okay, der var kun én) eller andre uforudsete events. Herefter mødtes vi med Abdul og dyrlægen Flavi og gik i gang med dagens arbejde. Nogle gange var vi på klinikken og tog os af indlagte patienter samt steriliserede og kastrede dyr til videreformidling. De fleste dage gik dog med udekørende arbejde rundt på hele øen, hvilket indebar alt fra vaccination og ormebehandlinger til planlagte operationer og akutte tilfælde. Der var ofte en del kørsel for små procedurer, men køreturene var dog en god måde at se en masse af øen på. Om lørdagen var der fast lørdagsklinik, hvor lokale kunne komme med deres dyr og få behandling til

en meget billig pris. Dette indebar primært behandling af brugsdyr som kvæg, æsler og geder samt hunde, katte og en enkelt abe (med håndeksem).

Travl lørdagsklinik fyldt med kvæg, æsler, hunde, mm.

En gadekat får amputeret øjet samt fjernet testiklerne.

Vi fik lov til rigtig meget som studerende, bl.a. alle injektioner (IM, SC, IV), vaccinere, lægge venflon, kastrere, sterilisere, suturere diverse sår og at assistere dyrlægen ved mere avancerede kirurgiske indgreb. Af spændende procedurer var vi med til amputation af begge bagben på en dikdik (lille antilope), en benamputation på en påkørt hund, akut kejsernit på en kat samt fjernelse af et katteøje. De diagnostiske muligheder på klinikken er meget minimale, hvor der hverken er mikroskop, mulighed for blodprøver eller nogen form for billeddiagnostik. Meget behandling er baseret på mønstergenkendelse eller "prøv med antibiotika og steroid"-metoden. Det er meget anderledes, end hvad vi lærer herhjemme og kan være frustrerende til tider, men man lærer hurtigt, hvor langt man kommer med en grundig klinisk undersøgelse.

Aftenerne havde vi for os selv, og vi tog ofte den offentlige transport (kaldet "daladala") ind til Stone Town, der ligger ca. en halv times kørsel fra klinikken. Her kunne vi få billig og lækker aftensmad (vi anbefaler Lukmaans) og en hyggelig gåtur i byens gader. Lørdag eftermiddag og hele søndag havde vi fri, hvilket vi benyttede til at tage på udflugter, så som stranden, bådture og spice farm. Vi anbefaler at man afslutter sin tur med nogle dages afslapning på et af de smukke resorts, man besøger, når man kører rundt med dyrlægen.

Alt i alt skal man være forberedt på, at forholdene er væsentligt mere primitive i forhold til herhjemme, og at tingene generelt går noget langsommere. Man får til gengæld en kæmpe kulturel og faglig oplevelse og man får set nogle interessante (og hårde) cases, man sjældent oplever herhjemme. Lokalbefolkningen er virkelig imødekommene, søde og snaksaglige, og Zanzibar er en fantastisk smuk ø, der byder på godt vejr, gode strande og lækker mad.

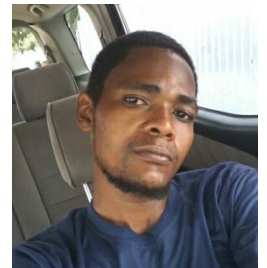

Dagsudflugt med Safari Blue.

Gruppenbillede med masaierne, der boede på klinikken.

Ps: hvis I har brug for en taxa, kan vi varmt anbefale vores ven "Mr. James". Han kan kontaktes via WhatsApp på nummeret +255 779 157 474. Han kører nogenlunde pænt og spiller Celine Dion.

Mr. James

Land	Tanzania
Sprog	Engelsk/Swahili
Institution/Dyrlæge	ZAASO (Zanzibar Animal Affection Society)
Kontaktperson	Johanna Van Den Berg
Telefonnummer	+255 (0)77 784 2823
E-mail	zaasokianga@hotmail.co.uk
Opholdets længde og tidspunkt	3 uger (05/08-26/08-2018)
Arbejdsområder	Dyrlæge arbejde med kæledyr, produktionsdyr og gadedyr
Indlogeringsmuligheder	Indlogeret i lerhytte ved siden af klinikken

Budget	
Flybilletter - København – Zanzibar T/R	4.367 DKK
Visum	310 DKK (50 USD)
Projektudgifter	Ingen
Logi	2.796 DKK (440 USD)
Kost	2.500 DKK
Forsikring	Dækket af årsrejseforsikring
Medicin inkl. vacciner - Rabies x 2 - Gul feber - Malariapiller	2.100 DKK
Diverse - Sterile handsker	100 DKK
I alt	12.173 DKK

USA

Spay and Neuter Externship, Mississippi State University College of Veterinary Medicine, USA

Skrevet af Sabrina Knarhøj Knudsen årgang 2013

Det er almindelig kendt, at vi ikke får så meget kirurgisk erfaring på veterinærstudiet i Danmark, og jeg blev derfor allerede tidligt opfordret til at tage ud i verden og få denne erfaring andetsteds. Jeg havde hørt godt om Mississippi State Universitys Spay and Neuter program fra andre studerende og jeg begyndte derfor at drømme om netop dette sted. Det er et to ugers program, hvor man neutraliserer hunde og katte på internater. Man skal være på kandidatdelen og have haft smådyrsrotationen for at kunne deltage.

Desværre et meget almindeligt syn på internaterne. Hvert år bliver der aflivet 1,5 mio hunde og katte fra internater i USA.

Da programmet er populært, var jeg ude i god tid. Jeg søgte i sommeren 2017 og var afsted i februar 2018. Til ansøgningsprocessen fik jeg hjælp af Dr. Jacob M Shivley fra Universitetet i Mississippi, som jeg selv tog kontakt til pr e-mail. Der var en smule papirarbejde, der skulle ordnes, fx bevis på gennemførelse af de obligatoriske kurser, og visum. Da min deltagelse på kurset blev bekræftet, fik jeg tilsendt artikler og videoer omhandlende USA's problemer med hjemløse dyr, livet på internaterne, og hvordan vi skulle udføre de forskellige indgreb.

Jeg fløj til Atlanta i Georgia, hvor jeg lejede en bil og kørte de 4,5 time til universitetet i Starkville, Mississippi. Man kan godt flyve til en by tættere på, men jeg valgte denne løsning, da den var billigere. Da den offentlige transport er dårlig, bliver man nødt til at leje en bil for at kunne tilbagelægge de store afstande mellem universitetet og supermarkeder, restauranter og andre aktiviteter. Jeg var så heldig, at de havde et ledigt værelse på universitetet, hvor jeg kunne bo gratis. Jeg ankom søndag eftermiddag, og programmet startede mandag morgen kl 7.30. I programmet deltog 3 dyrlæger, to veterinærsygeplejersker, to veterinærsygeplejerskestuderende og 6 dyrlægestuderende (5 amerikanske kandidat studerende, og så mig). Vi blev delt op i to hold, hvor det ene hold kørte ud til et internat med deres mobile unit (en mobil operationsstue), mens det andet hold blev på skolen, for at ordne de internat-dyr, der blev bragt ind. Vi skiftedes til at tage ud med den mobile unit og blive tilbage på skolen. I løbet af de to uger havde jeg i alt 7 operationsdage, en rengøringsdag hvor alle skulle hjælpe til, og to dage som praktikant på hospitalet.

De 4 amerikanske studerende og mig, foran den mobile unit.

Indersiden af den mobile unit. Der er 4 operationsborde og en af de amerikanske studerende er i gang med en operation.

En typisk operationsdag bestod af klargøring af operationsstuen og derefter indlægning af de dyr, der skulle opereres. Vi hjalp personalet fra internatet med at finde dyrene, give dem en hurtig præoperativ klinisk undersøgelse, veje dem og putte dem i bure. Så var vi klar til at operere. Operationsdagene var meget intense med typisk 3-5 operationer før frokost og 3-5 operationer efter frokost. Den første dag observerede jeg først dyrlægen sterilisere en tæve, og derefter gjorde jeg det selv. Dyrlægen var dog altid i rummet, så man kunne altid stille spørgsmål eller få hjælp, hvis man havde brug for det. På mine to uger nåede jeg at sterilisere 28 og kastre 24 hunde og katte selv. Sterilisationerne kunne godt være udfordrende, da man på internaterne også steriliserer hunde og katte i løbetid, når de er drægtige eller når de kun er 8 uger gamle. Da man er afsted med et universitet, er læring klart i fokus, og udstyret er i orden. Men tiden er også vigtig, så man kan redde så mange dyr som muligt, og indgrebene er derfor lidt anderledes, end hvad vi lærer i Danmark. Fx kastrede vi hunde skrotalt og lavede autoligatur på

ovariestilken på katte ved sterilisation.

De to dage, hvor der ikke var operationer, brugte jeg på Universitetets hospital, hvor jeg fulgte nogle kandidatstuderende. Universitets-hospitalet havde både smådyr og store dyr på samme sted, så der var masser at lave.

Jeg vil anbefale alle, der gerne vil have noget klinisk erfaring, at tage til Mississippi. Med så mange dyr mellem hænderne opnår man en god rutine med operationer og bliver god til håndtering af væv og kirurgiske instrumenter. Fordi det er igennem et universitet, er der også et godt læringsmiljø, og de dyrlæger der er der, er der kun for at hjælpe de studerende til at blive dygtigere. Dagene er lange, men alle var meget søde, og det var en rigtig god følelse at blive selvstændig og rutineret i de forskellige operationer på så kort tid. Det var desuden dejligt at hjælpe de mennesker, der knokler, ofte frivilligt, på internaterne og ikke mindst alle dyrene, der får endnu en chance for et godt liv.

Der er aldrig for travlt til at give en lille hvalp lidt TLC

Land	USA
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Mississippi State University College of Veterinary Medicine
Kontaktperson	Dr Jacob M Shivley
Telefonnummer	016623253432
E-mail	jshivley@cvm.msstate.edu
Opholdets længde og tidspunkt	To uger; fra 19. februar til 3. marts 2018
Arbejdsområder	Neutralisering af hunde og katte
Indlogeringsmuligheder	Gratis værelse på skolen, med køleskab og mikrobølgeovn.

Budget	
Flybillet	4700
Billeje	3692
Kost	1000
Vacciner (rabies)	2400
I alt	11792

Krybdyr og wildlife externship i Florida, USA

Skrevet af Emil Lund årgang 2014

Motivation for rejsen

Jeg har altid gerne villet lære mere om krybdyr og håber på at kunne arbejde med dem klinisk i fremtiden. Derfor valgte jeg at tage fat i dyrlægen ved København Zoo ifm. en forelæsning om exotics i paraklinik omkring oktober 2017. Gennem ham fik jeg kontakt til afdelingen for zoologisk medicin på University of Florida, College of Veterinary Medicine. Vi fik aftalt at jeg kunne komme på et 4 ugers externship hos dem i sommerferien fra d. 23 juli til d. 17 august.

Fly og Visum

Så gik tiden ellers med at søge visum, hvilket var meget forvirrende i starten med alle reglerne og typerne af visum man kunne søge, indtil det viste sig at man "bare" skal have et ESTA visum og tilmeldes VWP, så længe man ikke får ECTS point for opholdet. Jeg fandt billige flybilletter på KILROY nogle måneder i forvejen og midt i sommerferien hoppede jeg på et fly fra København til Orlando og videre med bus til Gainesville i nordlige Florida hvor jeg skulle bo hos en værtsfamilie der arbejder på universitetet. De var nogle utrolig søde mennesker og de lod mig låne en af deres biler til at køre til College under mit ophold.

Opholdet

Da jeg startede kom jeg ind midt i en 2 ugers rotation og måtte bare hoppe på og følge flowet i afdelingen. De 5 studerende var dog rigtig søde og hjælpsomme med lige at vise mig lidt rundt. Allerede om tirsdagen skulle vi til Santa Fe Teaching Zoo og Lubee Bat Conservatory hvor vi i Santa Fe fik set en del forskellige dyr, men desværre ikke havde sp meget hands on, men på Lubee fik vi mulighed for at lave anæstesi og en klinisk undersøgelse af en flyvende hund (Pteropus Vampyrus) hver. Om onsdagen skulle vi til Clearwater Aquarium i Tampa hvor vi

Billede 1: Indkørslen til universitetet

gennemgik hvordan man vurderede BCS på de forskellige dyr, pilerokker, havskildpadder, delfiner m.fl. Vi fik også set nogle søheste og røntgenbilleder af dem. Om torsdagen skulle vi til St. Augustine Alligator Farm hvor vi skulle undersøge en masse dyr, ara papegøjer, amazon papegøjer, Østlig diamant klapperslange, Gaboon viper, Kongekobra, et par alligatorer og flere andre. Om fredagen var der normal dag i klinken.

Den næste uge begyndte en ny rotation med nye studerende og vi fik en ordentlig introduktion til afdelingen. Ugen bestod mest af konsultationer og operationer. Udover det skulle vi hver morgen møde ind og lave behandlinger og SOAP's af patienterne. Der var typisk en del goferskildpadder, både vilde og tamme, og en del rovfugle, ugler og høge. Ugens operationer var bl.a. bumblefoot kirurgi på en vandrefalk som jeg fulgte gennem hele mit ophold.

Der blev løbende indleveret vilde dyr der var blevet fundet/fanget af lokalbefolkningen og så kørt til universitet i håb om at vi kunne hjælpe dyrene. Oftest var der dog snak om så store skader at ca. 50-60% blev aflivet. En tommelfingerregel, specielt med hjortevildt og gnavnere, er desværre at hvis du kan fange den er det oftest for sent.

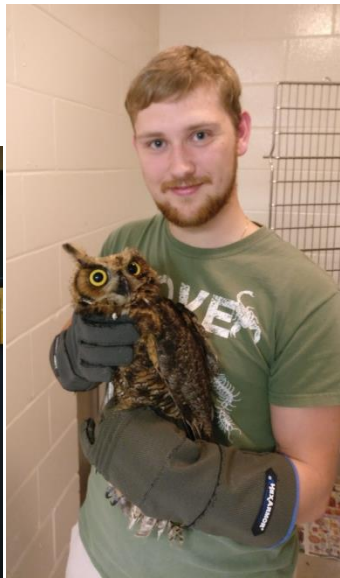
Ugen efter var der samme program som min første uge hvor vi tog på udflugter, dog blev St. Augustine aflyst. Denne gang på Clearwater fik vi en mere i dybden forklaring og indsigt i hvordan man vurderer helbred hos delfiner og hvad de hyppigste årsager til sygdomme i fangenskab er, nemlig støvpartikler der giver lungebetændelse!

Når vi ikke havde patienter gik tiden med næsen i diverse bøger om fugle, gnavere, krybdyr og andre exotics. Min sidste uge, igen med nye studerende, gik med konsultationer og operationer. Her fik jeg deltaget på konsultationer med en del leopard gekkoer og skægagamer. Af operationer var jeg med til en hofteoperation på en vaskebjørn der skulle have fjernet hovedet af højre femur efter et brud. En anden operation var en amputation af venstre forben/arm på en marmoset abe.

Min sidste dag sluttede med at der kom en hvid tiger ind med, tro vi, neurologisk diurese. Så vi skulle have den bedøvet og smidt i en CT scanner. Det var et omfattende stykke arbejde, men utrolig spændende at få lov til at arbejde med sådan et stort dyr.

Billede 2: Rødskuldret høg
(*Buteo lineatus*)

Billede 3: Hornugle
(*Bubo virginianus*)

Billede 4: Vandrefalk
(*Falco peregrinus*)

Fritid

Det meste af fritiden var i weekenderne hvor jeg tog ud og så forskellige natur seværdigheder i lokalområdet. Snorkling i Devils Den, en underjordisk sø med fisk og skildpadder, Flyde med strømmen i en badering (Tubing) på Ichetucknee River, Silver Springs, 100.000 flagermus der kom ud om aftenen fra deres huse.

Jeg tog også i byen med nogle af de andre studerende jeg mødte. Gainesville har mange ting at byde på for en relativt "lille" by hvor det meste centrerer sig omkring universitetet. Rigt byliv, mange butikker, mange seværdigheder og naturområder.

Personlige råd

Hvis du tager til Florida om sommeren så forbered dig på regn og meget fugtig varme. Det regnede stort set hver dag og ofte med tordenstorme til følge. Regntøj og gummistøvler er derfor en meget god idé. Køb evt. støvlerne billigt i USA da

de er svære at rejse med. Nøjes ellers med at tage sandaler og kondisko med og tyndt tøj da det er så varmt at man går rundt i shorts og T-shirt så ofte man kan, også sent om natten.

Læs gerne op på lokale skikke i USA inden afrejse da der er nogen indforståede regler i deres samfund som man ikke nødvendigvis bruger i Danmark, som fx. tips, prismærkninger uden moms og hvad man må i det offentlige rum. Reglerne ændrer sig muligvis også mellem staterne. Vær i øvrigt opmærksom på hvornår man bør eller ikke bør bruge betalingskort pga. div. gebyrer. Det er en god idé at have anskaffet sig et rigtig kreditkort, MasterCard, da det kan rede én i uheldige situationer som et alm. Visa/Dankort (debit kort) ikke kan.

Til sidst vil jeg anbefale at tage noget ekstra tid til at se mere af Florida og evt. andre stater når man er derover da USA er stort og et fantastisk rejsemål.

Land	Florida, USA
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Dept. of Zoological Medicine at College of Veterinary Medicine, University of Florida/ Dr. Darryl Heard
Kontaktperson	Sarah Purcell Crevasse
Telefonnummer	+1 352-392-2235
E-mail	purcells@ufl.edu
Opholdets længde og tidspunkt	4 ugers externship fra mandag d. 23.07.18 til fredag d. 17.08.18.
Arbejdsområder	Deltage i den daglige pasning, pleje, håndtering og behandling af de indlagte patienter, samt deltage aktivt i undervisning, operationer og på udflugter.
Indlogeringsmuligheder	Værtsfamilie med tilknytning til universitetet.

Budget	Emil
Flybillet/transport	4038 kr
Kost	2730 kr
Logi	1625 kr
Forsikring	835 kr
Medicin inkl. vacciner	200 kr
Diverse	Visum = 88 kr
	Elektronisk adgangskort = 65 kr
I alt	9581 kr

Asien

Urban Wildlife i Indien

Skrevet af Anne Frank vom Braucke årgang 2014

Indien har altid ligget højt på min bucket list, så da det gik op for mig, at jeg for en gangs skyld havde en hel sommerferie at gøre godt med, skulle jeg da bare igang med at finde noget!

Jeg var relativt sent ude (jeg begyndte at lede i februar), så beskeden fra de fleste af de steder, jeg skrev til, var noget i stil med "tak for din ansøgning, men vi har ikke flere pladser i den periode", da Indien åbenbart er en meget populær destination for europæiske veterinærstuderende. Til sidst fandt jeg et flere år gammelt Facebook-opslag om et "Urban Wildlife Internship" hos People for Animals Bangalore (PfA). Jeg tog chancen, sendte en email afsted alligevel, og denne gang var der bid! Opslaget var godt nok henvendt til indiske dyrlægestuderende, men jeg var da meget velkommen alligevel!

Inden afgang i juni var der en række formalia, der skulle være tjek på: elektronisk visum til Indien, "Letter from Institute", kopi af flybilletter, bevis for rejseforsikring (som jeg allerede havde) og bevis for relevante vacciner (rabies og tyfus skulle lige oveni samlingen) - det hele gik heldigvis som smurt.

Bangalore set fra Mysuru Road metro station

Inden jeg kom til Bangalore, hvor PfAs hospital ligger, havde dyrlægerne hjulpet med mig at booke et værelse i et "Paying Guest", i daglig tale PG, som er en slags hostel, hvor der også er mad inkluderet 3 gange om dagen. Det er meget normalt, at folk i Indien arbejder så langt fra, hvor de egentlig bor, at de bor på PG 5-6 dage om ugen. Maden viste sig hovedsagligt at bestå af kæmpe portioner ris med lige så store

portioner grøntsagssovs, så man fik hurtigt købt sig et lille lager af chokoladekiks osv. - maden var super lækker, men man blev nu lidt træt af ris morgen, middag og aften i tre uger.

Det var meget let at komme fra lufthavnen i Bangalore til hospitalet, som lå lidt udenfor selve byen. Alle i Bangalore (som er Indiens Silicon Valley) har smartphones, så Uber var klart det letteste. Indiske busser kræver, at man har mere tid og mindre oppakning, end jeg havde første dag... På hospitalet blev jeg mødt af Dr. Silambarasan (i daglig tale Simba), som havde aften- og nattevagterne. Han boede på samme PG som mig, så han viste mig til rette den første dag, og det var også ham, jeg fik som "kontaktperson", hvis jeg manglede noget i løbet af mit ophold. Helt generelt blev der taget utrolig godt hånd om mig, både af dyrlægerne og kontorpersonalet, som snakkede engelsk, og det almene personale, som kun snakkede lokalsproget Kannada eller Hindi - det var nu ikke den store hindring, for "chai" og "biscuits" er de samme ord på alle tre sprog.

I løbet af de første arbejdsdage fandt man hurtigt rytmen. Som en af dyrlægerne sagde, var det "60% rehabilitering og 40% dyrlægearbejde". Man brugte altså lidt mere tid på fx fodring af abe-, fugle- eller egerunger, end man brugte på deciderede behandlinger, men for en studerende som mig, som aldrig har lært at holde en fugl eller abe rigtigt, var det dejligt at få lov til at blive fortrolig med de lidt mere eksotiske dyrearter, der var på stedet.

Den yngste abe i pleje (Abu) og et af de mange eger.

Da PfA Bangalore kun har licens til at behandle "urban wildlife", var der nogle dyr, de simpelthen ikke kunne tage ind. Et eksempel var en halt gadehund, som blev indleveret, men som de måtte sende videre til et andet rescue center, da de ellers kan få frataget deres stats- og fondsstøtte. Jeg fik altså set en hel del forskellige indiske dyr i løbet af de tre uger: fugle i alle størrelser, slanger, aber, eger, flagermus og en enkelt slender loris (den var seriøst nuttet at se på!). De fleste af dyrene havde ikke brug for anden behandling end måske sårpleje eller væske. Da det var vilde dyr, var der også hele tiden en fin afbalancering af, hvad der var nødvendig behandling, og hvad der var "overflødig" behandling. Et eksempel var en voksen macaque-abe med et sår, som blev rensset, lige da hun kom ind, men ellers bare blev holdt øje med - på en hund i Danmark ville man nok have anbefalet daglig rens som et minimum, men her ville den ekstra stress ifm. håndtering i sidste ende kunne være mere farlig for macaquen end såret.

Det kliniske arbejde var generelt på et ret højt niveau. Jeg havde måske forestillet mig, at et velgørenhedsdrevet dyrehospital i Indien var lidt bagud i forhold til Danmark, men langt oftest var det økonomien og ikke mangel på viden, der satte grænser for dyrenes behandlinger. Blandt andet var jeg med til at indsætte en intramedullær pin samt external fixation i en humerus på en glente (rovfugl) - det er mange almene praksis i Danmark, der kan være med der!

Der var kun to områder, hvor der for alvor var forskel til Danmark. Det ene var brug af antibiotika - der blev brugt meget, og det skulle helst være det allermest bredspektrede "for at være på den sikre side". Det andet område var etikken omkring aflivning. For at aflive et vildt dyr i Indien er det ikke nok, at en "almindelig" dyrlæge anbefaler det, man skal også have tilladelse fra det indiske Ministry of Environment, de regionale veterinære myndigheder og distriktsveterinæren. Alt dette kunne let tage 2-3 uger, og så var det dyr, man havde ansøgt om aflivning til, langt oftest dødt af sig selv. Man kunne godt fornemme på dyrlægerne, at det var enormt frustrerende nogle gange, men i det mindste kunne de give (masser af) smertestillende til de dyr, der nok snarere burde være aflivet.

Dr. Khartik og Mr. Meghana i gang med "imping"

Generelt var der mere kliniskarbejde (sårpleje, øjendryp, væskebehandling, injektioner) end der var operationer, men jeg fik da prøvet såkaldt "imping", som PfA har haft stor succes med på rovfugle, der har mistet en eller flere vingefjer (især flyvefjerene). Det er en ret simpel, usteril procedure, hvor man kort sagt klipper den knækkede fjer af og limer en ny fast med superlim - uden at lime de andre fjer sammen! Efter et par dage er fuglen flyvefærdig og klar til at blive sat ud igen.

Jeg tilbragte langt størstedelen af tiden i klinikken med masser af hands-on og gradvist mere ansvar, men jeg var også med til et par "releases", som var hele formålet med stedet: at sætte de behandlede eller oplaskede dyr fri igen i et passende miljø. Det kildede lidt i maven første gang, man kunne se en fugl flyve afsted, som man næsten selv havde gjort flyveklar igen!

Som tidligere nævnt var det oprindelige opslag henvendt til indiske dyrlægestuderende. Jeg var altså den eneste udlænding på hele centeret - jeg syntes egentlig, det var meget fedt, da jeg fik nogle indiske venskaber i stedet for at søge sammen med andre frivillige, hvilket jeg på andre tidspunkter har haft tendens til at gøre. Den eneste ulempe var, at vi sjældent havde fri de samme dage. Jeg fik derfor leget turist i Bangalore på egen hånd på mine fridage - oftest med besøg i flotte hinduistiske og buddhistiske templer, små gamle paladser og en hel del besøg i den enormt flotte og dejligt fredelige botaniske have. Næsten alle på hospitalet havde dog fri om aftenen, så der var også tid til hyggelige cafebesøg, gode restauranter (hvor man også kunne få andet end ris!) og en enkelt bytur med de andre, mens jeg var der.

Alt i alt levede mit ophold 100% op til forventningerne og mere til - jeg følte mig utroligt meget rigere både fagligt og kulturelt, da jeg kom tilbage fra Bangalore, end da jeg tog derhen.

... og når nu jeg var på de kanter, afsluttede jeg med en uge på Sri Lanka. Derfor kan man sagtens finde billigere flybilletter til Bangalore, end jeg gjorde - de fås til cirka 4000 kr tur/retur.

Land	Indien
Sprog	Engelsk (lokalsprog: Kannada)
Institution/Dyrlæge	People for Animals - Bangalore
Kontaktperson	Dr. Navaz Shariff, General Manager
Telefonnummer	+ 91 09900025370 / + 91 8028611986
E-mail	info@peopleforanimalsbangalore.org
Opholdets længde og tidspunkt	3 uger fra d. 27/6-18 til 17/7-18
Arbejdsområder	Rehabilitering, klinikarbejde, enkelte operationer. Aber, egern, fugle, slanger mv.
Indlogeringsmuligheder	"Paying Guest" (hostel) cirka 600 meter fra hospitalet, enkeltværelse inkl. mad til 9000 rupees (cirka 840 kr.) eller delt værelse inkl. mad til 5000 rupees (cirka 460 kr.) per person for tre uger. Man kan også finde AirBnBs i området til cirka 12000 rupees (cirka 1115 kr.) per måned, men så kommer der cirka 10-20 minutters buskørsel oveni hver vej.

Budget	
Flybillet	6097 kr.
Kost og logi	460 kr.
Visum	778 kr.
Medicin inkl. vacciner	1800 kr.
Diverse (sightseeing, restauranter mm.)	1200 kr.
I alt	10 335 kr

Australien

Externship på Randwick Equine Center

Skrevet af Christine Bendorff årgang 2015 og Louise King Otoo årgang 2015

Efter et års planlægning af vores rejse til Australien og godkendelse af vores externship på Randwick Equine Center (REC), tog vi onsdag d. 27. juni 2018 afsted imod Sydney fra Kastrup Lufthavn.

I god tid inden havde vi skrevet til REC om praktikophold ved dem, da vi havde et stort ønske om at se hvordan man arbejder i hestepraksis på den anden side af jorden. REC er et stort hestehospital der ligger i Randwick, en forstad til Sydney, hvor også Royal Randwick Racecourse, som udgør det største patientflow i klinikken, ligger. Derudover tilser og modtager hospitalet også almindelige sportsheste og ponyer i klinikken og behandler dem også ved udkørende praksis.

Det forgange år er blevet brugt på at købe flybilletter, finde et sted at bo nær hospitalet, købe udstyr, ekstra forsikring og at få alle detaljer om vores praktikophold på plads med REC. Da REC ikke tilbyder logi under opholdet, fandt vi selv værelser på Airbnb, som begge lå i gåafstand til hospitalet.

Da Christine havde fået tilbudt en uges frivilligt arbejde med kvæg startede vi vores praktikophold en uge forskudt af hinanden. Begge vores introdage startede med en rundvisning af en veterinærsygeplejerske som satte os ind i håndtering og pasning af de indlagte patienter, samt en rundvisning af hospitalets forskellige faciliteter. Derefter blev vi præsenteret for hospitalets dyrlæger og interns, som var dem vi skulle følge under vores praktikophold.

Dagene på hospitalet startede kl. 07.00, med "hospital" som indebar klinisk undersøgelse, TPR og medicinering af de indlagte patienter. Vi fik lov til at ligge venekateter ind i mellem, tage blodprøver og give medicin oralt, nasalt og ved IM injektioner. Efter et stykke tid fik vi lov til selv at udføre den kliniske undersøgelse og TPR og var ud over det med til at assistere de interns, der stod for behandlingen af patienterne.

Daglige TPR på indlagt patient

Dyrlægerne på stedet gik meget op i at vi fik så meget ud af vores ophold som muligt, hvorfor de bookede os ind i deres kalendere og computersystem, således at vi dagligt selv kunne vælge hvilke patienter vi ville se og følge igennem dagen. Det gav os mulighed for at vælge mellem kirurgiske indgreb eller kliniske udredninger, og vi kunne således også læse op på patienternes sygdoms historie inden de kom ind.

Dagene gik med mange forskellige kirurgiske cases i løbet af formiddagen og vi har blandt andet set en masse tie-back operationer, fjernelse af stemmelæber med laserkirurgi, led arthroskopi, øjenoperationer, tandekstraktioner og fjernelse af perineale og anale melanomer.

Røntgenbilleder før og efter tandekstraktion og den ekstraherede tand

Kirurgisk indgreb til fjernelse af perineale og anale melanomer

Vores opgaver i forbindelse med operation var klargøring af patienten til anæstesi og vi fungerede som assistenter under præmedicinering og sedation. Under selve operationen var vi mest for at observere og hjælpe til med at assistere dyrlægen i form af at hente udstyr, åbne suturer og en gang imellem holde et ben eller sørge at hesten stod som den skulle.

Når der ikke lige var en operation i gang var vi med til de kliniske udredninger, som bestod af alt lige fra halthedsundersøgelse på hård og blød bund, hvor vi hjalp med at mønstre hestene og var med til at vurdere de forskellige haltheder, hvilket er virkelig svært og kræver et meget trænet øje.

Under vores ophold var der også en masse kolikcases, hvortil vi hjalp med at assistere under rektalundersøgelser, illæggelse af næse-svælg sonde til ventrikelskylning og PO væsketerapi.

Obduktion af hest med kolik og colon forstoppelse

Da en af patienterne med en voldsom kolik og colon forstoppelse ikke klarede den, og desværre blev aflivet, fik vi som en ekstra ting lov til at obducere den sammen med kirurgen, som samtidig gav os et minikursus i hestens tarmsystem. Dette var en god og meget illustrativ måde at få genopfrisket lidt anatomi på.

Nogle af dagene var der mere at se til en andre og de dage hvor der ikke var så travl, opfordrede dyrlægerne os til at sætte os op i deres bibliotek, hvor de havde et bredt udvalg af faglitteratur og så fik vi brugt tiden på at læse op på dagens operationer og procedurer.

Alt i alt har dette praktikophold været enormt spændende og lærerigt og det har givet os meget ny faglig viden og erfaring, og derudover har vi mødt en masse nye spændende og dygtige mennesker, og set hvordan man gør tingene i en stor hestepraktis på den anden side af jorden. Vi har fået arbejdet med mange forskellige lægemidler, fået set og prøvet

forskellige praktiske ting, fået mere faglig selvtillid og fået øjnene op for hvor meget man egentlig kan. Ud over alt det faglige har dette ophold skabt grundlag for vores internationale netværk, idet vi har mødt andre dyrlægestuderende fra Australien, England, New York og Kina.

Inden vi tog af sted vidste vi ikke helt hvad der ventede os og hvad klinikken havde at byde på, men vi blev positivt overrasket over deres store caseload og alle de spændende ting vi fik at se under vores ophold og vi kan kun opfordre andre til at tage af sted!

Land	Australien
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Randwick Equine Center
Kontaktperson	Alyce Schulte
Telefonnummer	(612)93997722
E-mail	aschulte@randwickequine.com.au
Opholdets længde og tidspunkt	4 uger, fra mandag d. 02/07-2018 – 27/08-2018
Arbejdsområder	Assistance og observation under operation, klinisk udredning, undersøgelse og medicinering.
Indlogeringsmuligheder	Selvarrangeret og selvbetalt Airbnb ophold.

Louise:

Budget	
Flybillet/transport	6.892kr
Kost	Ca. 4000kr
Logi	7228,89kr
Forsikring	1157,48kr
Visum	660kr
Diverse	815kr
I alt	20.093,37kr

Christine:

Budget	
Flybillet/transport	6892
Kost	4000
Logi	5700
Forsikring	200
Visum	660
Diverse	2000
I alt	19452

Ikke-støttede rejser

Europa

Externship på Newmarket Equine Hospital

Skrevet af Anne-Sofie Kock Nicolaisen årgang 2013

I foråret '17 besluttede jeg mig for, at jeg gerne ville tage et externship i sommeren '18. Jeg ville gerne ud at opleve, og se hvordan dyrlægegeringerne praktiseres andre steder i Europa, inden jeg bliver færdiguddannet. Det skulle være på et hestehospital i Europa. Valget faldt på England, og jeg fandt hurtigt frem til Newmarket Equine Hospital, der lød lige som det jeg var interesseret i. Ansøgningen foregik over e-mail, og de ville rigtig gerne tilbyde mig en plads på deres meget eftertragtede externship program. Jeg blev tilbudt de sidste 4 ledige uger i slutningen af sommeren '18 - hermed sagt at man skal være tidligt ude for at få plads i ferier.

Jeg havde netop afsluttet min hstedifferentiering forinden, og jeg følte mig godt rustet og klar til mit externship.

Newmarket Equine Hospital (NEH)

Newmarket er centrum for fuldblodsheste. Faktisk arbejder hver tredje person i byen med heste. Allerede når man ankommer til byen er man ikke i tvivl om, at den er dedikeret til hestene med indgravede heste på samtlige skraldespande, store heste statuetter og det store hestemuseum midt i byen.

NEH er et af Europas største hestehospitaler og fungerer både som et referral hospital samt 1. opinion hospital. Størstedelen af patienterne er fuldblodsheste og arabere, men der behandles også privatheste både på højt konkurrenceplan og på hyggeplan. Der arbejder ca. 30 dyrlæger på NEH, hvoraf 5 af dyrlægerne er specialister inden for enten kirurgi eller intern medicin, og udelukkende arbejder med patienterne på hospitalet. Det var disse 5 dyrlæger jeg fulgte, samt de 6 interns der er på hospitalet. Der er plads til 70 heste inkl. et separat ICU-afsnit. Derudover er der en bygning separat til MRI og scintigrafi med tilhørende bokse. Der er to store operationsrum og 4 kaste-/opvågningsbokse.

Aften over den ene staldlænge.

NEH er placeret ca. 4 km uden for byen. Efter at være ankommet med tog fra Stansted lufthavn til Newmarket, tog jeg derfor en taxa det sidste stykke vej. Jeg ankom til hospitalet kl. 21 søndag aften, hvor der stod en intern klar til at tage imod mig og vise mig til mit værelse.

Der er to externs på hospitalet ad gangen, som deler et hus med fælles køkken/spisestue og hver sit værelse med bad/toilet.

Det blev mandag morgen og vi mødtes til den første stuegang.

Hver dag startede med morgen stuegang kl. 8 med interns, dyrlæger, staldansvarlig samt os externs. Alle indlagte heste (gennemsnitligt 40-50 heste) blev præsenteret, mønstret i skridt og eventuelle bandager, katetre mv. blev tjekket, og der blev lagt en opdateret plan for hver enkelt hest.

Hver anden dag skiftedes vi to externs til at være i operationen. Der bliver lavet RIGTIG meget kirurgi på NEH, og der var dagligt 5-7 operationer. Jeg hjalp med klargøring af OP-rummet og patienten, og ellers var der rig mulighed for at observere og stille spørgsmål under operationerne, som dyrlægerne meget gerne ville besvare.

Jeg så frakturer og fragmenter på næsten daglig basis, da det er en hyppig skade hos væddeløbshestene og distancehestene. Fraktur af griffelben, kodeseneben, MCIII, P1 og P2 var nogle af dem jeg så. Mens jeg var der, blev der transporteret heste fra både Tyskland og Frankrig for at få opereret frakturer, af den meget anerkendte kirurg Dr. Ian Wright. Hospitalet havde alt det nyeste teknologi, og derfor blev alle heste med frakturer/fissurer også CT-scannet, for at få et bedre overblik over omfanget. Desuden overværede jeg mange arthroskopier, subchondrale knoglecyster, neurektomi af den dybe gren af n. plantaris, tie forward, tie backward, desmotomi af lig. interspinalis + cranial wedge ostectomy samt kolikoperationer.

MCIII fraktur der krævede 12 skruer.

Når jeg ikke var i operationen fulgte jeg dyrlægerne med dagens konsultationer. Dette indebar halthedsudredninger inkl. ultralyd og røntgen, nedsat præstationsundersøgelser og stående operationer. Af stående operationer så jeg bl.a. en sinus kopi, hvor en hest havde udviklet voldsom sinusitis forårsaget af en rodabsces, og der blev derfor ilagt dræn. En anden hest fik udtaget stamceller fra sternum til behandling af et knæled.

Kanyler isat der hvor skruerne skal sidde.

Dyrlægerne er gode til at tage en med, og hvis man viser noget "gå på mod", bliver man også inddraget, og de vil gerne forklare og diskutere patientens udredningsforløb og sygdom. Udover at følge dyrlægerne, hjalp man også internsne med de daglige bandageskift, kateterilægninger og røntgenoptagelser. Dagen sluttede med aften stuegang mellem kl. 17 og 18, hvor alle patienterne igen blev gennemgået, og der blev lagt en plan for natten. Hver anden nat skiftedes vi to externs til at være "on call" om aftenen/natten. Dette indebar kolikchecks og hjælpen til med behandlinger indtil ca. midnat. Hvis der kom nogle akutte patienter ind, blev vi tilkaldt.

Internsne var virkelig søde og meget hjælpsomme, med at have overblik over hvad dyrlægerne havde gang i, hvis man nogle gange var lidt fortabt. Desuden var aften-/nattevagterne en god mulighed for at snakke nogle af patienterne igennem, da der her var lidt mere tid.

Weekenderne startede ligeledes ud med morgen stuegang, og dernæst hjalp vi internsne med mindre opgaver som forbindelsesskift og behandlinger. Typisk var vi færdige med dette ved 12-tiden, og så er man "on-call" resten af dagen, hvis der kommer nogle akutte patienter.

Dog var der fleksibilitet nok til, at jeg fx fik en halv dag fri den ene lørdag, så jeg kunne tage ud og se et galopløb i nærheden. Det var en kæmpe oplevelse, at se hvor stor en begivenhed det er, og hvor mange mennesker det tiltrækker. Og fuldstændig som på film, var der naturligvis en hatte-shop ved tribunen. Det er et must see hvis man tager afsted!

Newmarket Racecourse.

Mit ophold på NEH var en stor oplevelse, og jeg vil virkelig anbefale andre at tage ud på et externship. Selvom du primært observerer på et externship som dette, så lærer man utroligt meget på et hospital med et så stort caseload. Det har været nogle lange dage, men jeg har lært så meget og set nogle utroligt spændende cases, jeg aldrig glemmer. Jeg har fået et kendskab og en tilgang til, at der er flere måder at gøre tingene på, og jeg føler mig mere rustet til at skulle i praksis, efter alt det jeg har set og erfaret.

Man bliver udfordret på sin faglige og sproglige kunnen, når man fx skal forklare en kastrationsprocedure på dag 1, men man finder også ud af, hvor meget man i virkeligheden kan.

Jeg har mødt de dygtigste dyrlæger, både erfarne og nyuddannede, og alt dette vil jeg ikke være foruden. Alt i alt kan jeg kun anbefale at rejse ud!

Land	England
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Newmarket Equine Hospital
Kontaktperson	William Barker
Telefonnummer	0044 01638782020
E-mail	externships@neh.uk.com
Opholdets længde og tidspunkt	4 uger 20/8-18 – 14/9-18
Arbejdsområder	Kirurgi, intern medicin, billeddiagnostik, emergencies.
Indlogeringsmuligheder	På hospitalet

Budget	
Flybillet/transport	2500 kr.
Kost	1500 kr.
Logi (på hospitalet)	600 kr.
Transport (til/fra lufthavn)	400 kr.
I alt	5000 kr.

Externship på Rossdales i juli 2018

Skrevet af Kamilla Pedersen årgang 2014

I juli måned tilbragte jeg fire uger på et af Englands mest anerkendte hestehospitaler. Det var fire spændende, intense, hårde og lærerige uger, hvor jeg virkelig fik forbedret mine evner til at vurdere haltheder.

Ansøgning og faglige områder

Jeg ansøgte det her externship lidt over to år i forvejen for opholdet, fordi jeg havde fået stedet anbefalet af dyrlæger, jeg kendte, og der eftersigende er rift om pladserne. På Rossdales kræver de, at man er påbegyndt sin kliniske undervisning (dvs. MKR), før man er kvalificeret til et externship. Jeg var heldig at få fire uger på 'Diagnostic Center' (DC), hvor normale ophold som regel varer to uger. Der er tre mulige externships, hvor man får logi på hospitalet. 'Hospital extern' er et program, hvor man primært følger og assisterer ved stående og liggende operationer. 'Critical care student' er et program, hvor man følger de dyrlæger, der beskæftiger sig med intern medicin patienter (primært øjne-, hjerte- og luftvejspatienter, men også fx neonatale føtaldt under denne kategori). 'Diagnostic student', som er det program, jeg fulgte, handler næsten udelukkende om nedsat præstation og halthedsudredninger. Herudover er man døgnet rundt på tilkaldevagt, hvor man assisterer dyrlæger og sygeplejersker med de indlagte patienter på hospitalet efter behov.

Ankomst

En uge inden afrejse fandt jeg ud af, at en medstuderende fra min årgang, Anne Mette Mathina Nygaard, også havde et externship på Rossdales, og at vi skulle tilbringe de første to uger af mit ophold sammen. Det var virkelig dejligt at vide, der var en, jeg kendte lidt i forvejen, som jeg kunne spørge om alt det praktiske, jeg stressede over, inden jeg tog afsted. Ankomst af nye studerende sker typisk søndag formiddag kl. 10, så jeg havde bestilt fly, der ankom i Stansted lufthavn tidligt om morgenen. Det var dog ikke tidligt nok til, at jeg kunne nå derud til det anviste tidspunkt, men jeg havde informeret om dette i forvejen, og det var ikke et problem. Herefter var det med tog til Cambridge, hvor jeg skiftede til et tog til Newmarket. Fra Newmarket tog jeg så en taxi, hvor det er en god idé at have kontanter, fordi de ikke alle tager imod kort. Da jeg ankom, var der en intern, der tog imod mig. Herefter viste Anne Mette mig rundt, og hun kunne fortælle en hel del, eftersom hun havde været der en uge allerede. Jeg blev også introduceret til en britisk studerende, der hed Callum, som var hospital extern og var der i samme periode som mig.

Opgaver som extern

Et typisk dag som diagnostic student startede med, at vi mødte kl. 7 i hospitalet. Her dannede vi os et overblik over, hvilke heste der skulle koliktjekkes, hvilket svarer til en forkortet SOAP, som vi kender den fra Tåstrup. De kliniske undersøgelser var vi som studerende ansvarlige for at udføre. Kl. 7.15 hjalp vi de to ansvarlige interns med 'walk-outs', hvor vi skulle have alle indlagte patienter ud af boksen, så internen kunne tjekke dem, og dem der skulle have medicin, fik det. Som studerende fik vi ikke lov til at stikke i nogen patienter, men enkelte gange måtte vi administrere via kateter. Når walk-outs og koliktjekkerne var udført var der som regel en lille pause til morgenmad, før der var rounds i DC for diagnostic students kl. 8.15. Den varede normalt et par minutter, med en kort gennemgang af evt. overnattende

patienter, og hvad planen var for dem den dag. Kl. 8.30 var der hospital rounds, hvor de indlagte patienter i hospitalet blev gennemgået mht. behandling, medicin, status osv. Ca. kl 9 gik vi som diagnostic students over i DC, hvor de første patienter kunne ankomme. Vi fandt ud af, at det var en god idé at spørge sekretæren, når vi lige kunne fange hende, hvad der var på dagens program, så vi kunne prøve at få et overblik. Når en dyrlæge så gik i gang med en patient så koblede vi os på.

Det faglige udbytte

Dyrlægerne er vant til at have studerende, så man skal ikke være bange for at spørge, så længe man ikke gør det når kunderne er med. Nogle dyrlæger quizzet en meget, så der blev man udfordret på sin teoretiske viden. Det var dog enormt lærerigt, og friaftenerne blev ofte brugt på at slå de ting op, som vi ikke kunne svare på. Andre dyrlæger var gode til at inddrage en i undersøgelsen og spørge ind til ens egen vurdering. De fleste siger, at man skal se mange heste, før man bliver god til at se haltheder, og fire ugers intense observationer giver rigtig meget på den konto. Jeg gik fra at gætte på de fleste haltheder (inklusive dem, der var rengående...) til rent faktisk at kunne vurdere mange af halthederne korrekt. Jeg har også virkelig lært, hvordan en systematisk halthedsundersøgelse bør bygges op. Derudover har jeg set rigtig mange ultralydsscanninger, røntgenbilleder, led- og nerveblokader, ledbehandlinger, osv. Direkte 'hands on'-erfaring var der ikke meget af, selvom jo længere tid jeg var der, jo flere led- og nerveblokader fik jeg lov at klargøre til.

Halhedsvurdering på fast underlag sammen med en intern og en dyrlæge.

En hurtig sight seeing tur til morgentræning af væddeløbshestene i Newmarket.

Fritid

Oftest var vi ikke færdige før kl. 18-19, og hvis der så var akutte patienter om aftenen eller natten, blev vi oftest tilkaldt for at holde hesten, mens den vagthavende intern eller VSP undersøgte og behandlede hesten. De første to uger jeg var der, havde vi dog en del stille aftener, og weekenderne var heller ikke alt for travle. Vi nåede både på væddeløbshestemuseet i Newmarket og til den halvårslige auktion med væddeløbsheste på Tattersalls. En morgen valgte vi også at stå tidligt op for at se morgentræningen af væddeløbshestene i Newmarket. Desværre kom der en hest ind med en akut fraktur, så vi nåede ikke at se så meget, før vi blev kaldt tilbage på hospitalet. Generelt var vi meget heldige, at den britiske studerende Callum havde bil med, for det gav os mulighed for at komme ind til Newmarket, både for at se attraktioner, men også noget så basalt som at handle. Uden ham havde vi været en del mere låst, for det ville have været en lang gåtur ind til dagligvarebutikker og selve byen.

Mit ophold på Rossadales var overordnet set en meget lærerig oplevelse. Jeg havde forventet, at man fik en del mere hands-on erfaring end man gjorde, og til tider følte man sig mere som gratis arbejdskraft end som en studerende. Til gengæld fik jeg en masse erfaring med at se på haltheder, og jeg blev markant bedre til det end jeg nogensinde havde drømt om. Jeg fik også virkelig indøvet den kolikorienterede kliniske undersøgelse, og på fire uger kan man nå at inspicere og auskultere rigtig mange både syge og raske heste. Så jeg kan varmt anbefale, at man tager afsted, hvis man er forberedt på, at det er hårdt arbejde med mange timer på benene, men hvor man til gengæld får rigtig meget viden med hjem. Det kan klart anbefales, at man både har haft stordyrs- og billeddiagnostikrotationen inden opholdet, så er man bedst klædt på rent fagligt.

Der er masser at se i Newmarket. Her er Anne Mette, Callum og jeg taget på væddeløbsmuseum.

Her assisterer Anne Mette en dyrlæge ved anlæggelse af en blokade i knæleddet.

Land	England
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Rosssdales Equine Hospital Cotton End Road Exning, Suffolk. CB8 7NN
Kontaktperson	Anne Winters
Telefonnummer	0044 1638 577754
E-mail	anne.winters@rossdales.com
Opholdets længde og tidspunkt	4 uger, 1. juli-29. juli 2018
Arbejdsområder	Halthedsdiagnostik og 'out of hours/emergency' assistance på hospitalet.
Indlogeringsmuligheder	Gratis indlogering på hospitalet mod at man er på tilkaldevagt aften, nat og weekender under hele ens ophold.

Budget

Flybillet	1.673,55
Transport til og fra lufthavn	550
Kost	1500
Logi	0
Forsikring	455
Diverse	
I alt	4.178,55

Tre ugers externship på Anglesey Lodge Equine Hospital

Skrevet af Birgitte Bjørnskov årgang 2013 og Lisa Smith årgang 2014

- Kan man få nok af irske hestedyrlæger på tre uger? Læs videre for at få svaret

Vi havde igennem en længere periode diskuteret om vi skulle tage et externship sammen. Vores udgangspunkt var, at vi ville til Canada, men da vi fik kigget på flypriser besluttede vi, at prioritere vores kapital anderledes. Birgitte havde læst en liste over de 20 smukkeste lande i verden, hvor vi fandt Irland på andenpladsen. Så efter ideen om Canada blev skudt ned, var beslutningen ikke så svær. Efter en google-søgning, kontaktede vi Anglesey Lodge Equine Hospital og fik arrangeret et tre ugers externship.

Ryanair stod for billige flybilletter til Dublin, og Anglesey gav os kontakten til vores Irske landlord – Joe. Han gav os husly i en af hans fire Airbnb, som kun lå 3 km fra klinikken. Han havde tilfældigvis også nogle mountainbikes vi kunne leje for 2,5 pund ekstra om dagen. Flink fyr. Når han får det som han vil have det... lærte vi siden hen.

En søndag morgen i juni tog vi derfor rimelig morgenfriske til lufthavnen, og hoppede på et fly til Dublin. Derfra tog vi en billig og stinkende bus i 1,5 times kørsel til Newbridge, County Kildare. Her fik vi fat på den høfligste taxachauffør, som Joe venligst havde givet os nummeret på, som kørte os til vores Airbnb. Hele rejsen forløb utrolig nemt, Joe var på hotlinen klar til at hjælpe, og vi kom frem til den fineste 1-værelses lejlighed, to mountainbikes og vagthunde i gården.

Her får i vores førstehåndsindtryk, det er meget vigtigt at I ikke stopper læsningen efter næste afsnit, men læser mindst to afsnit efter dette!

Mandag morgen kl. 07.40 hoppede vi på vores cykler, og drøede mod klinikken til første dag på Anglesey Lodge Equine Hospital. Hospitalet

var nemt at finde, dog sværere at komme ind på, da de kørte med dobbelt jernlåge. Heldigvis mødte vi på samme tid som en nyansat veterinærsygeplejerske, og hun fik fumlet os ind igennem de to låger. Vi havde allerede hjemmefra snakket om hvor svært det er at være i praktik et nyt sted, og levede Anglesey op til det? I den grad. Deres oversygeplejerske var sygemeldt, så ingen havde ansvaret for praktikanterne. Vi måtte introducere os selv, og blev ledt ind i frokoststuen til to gamle Irske mænd på +60 år, som ikke havde nogen interesse i at hilse på os. Vi ventede i køkkenet i en rum tid, indtil Maria, en af stedets fire interns, kom og gav os en kontrakt, som skulle gennemlæses og underskrives inden vi måtte begynde praktikken. Maria viste os rundt på klinikken, og det var lidt af et kulturchok sammenlignet med forholdene på Universitetshospitalet for Store Husdyr i Tåstrup. Små bokse, lavloftede undersøgelsesrum på 10 m², små rum, smalle gange, udstyr i alle hjørner og 20 forskellige mennesker, som ikke så meget som smilede til os. Jeg mindes at vi på et tidspunkt kiggede på hinanden med et sigende blik som bare sagde: hvordan skal vi klare tre uger her?!

Vi tager penge til året Irish Derby

MEN, som alle der nogensinde har været i praktik ved, så er det altid sværest i starten. Vi blev hurtigt splittet op og fordelt mellem de forskellige veterinærsygeplejersker og interns, og sat til at hjælpe med at holde heste. Der var god fart på, og det gik hurtigt op for os at den første hest var ved at blive sederet og gjort klar til at blive kastet til operation. Vi blev instrueret i at skifte til rent kliniktøj og sammen med hat, mundbind og futter/rene sko, kunne vi bare gå i ind i OP og se med.

Udenfor var der undersøgelse af et føl som var indlagt med diarre, to ambulante halthedsundersøgelser, forbindelsesskift, reproduktions scanning osv. Så den første dag gik alligevel stærkt. Vi cyklede rimelig mættede hjem. Cykelturen til og fra hospitalet gik lige igennem The Curragh, og The Curragh Racecourse, som er en af de to største væddeløbsbaner i Irland. The Curragh er et kæmpe statsejet område på mere end 2000 hektar, som er indrettet så der kan trænes galopheste hele året og grundejere, som bor op til The Curragh kan kvit og frit have får græssende - I kan diskutere med jeres venner hvad det kan give af dyrevelfærdsmæssige udfordringer.

Obduktion af hest efter kolikoperation

De næste uger gik stærkt. Vi havde fået en rullende vagtplan, hvor man enten havde 08-18.00, 17-22.00, 22-08.00. Nattevagten var dog kun nødvendig ved kritisk indlagte patienter. Hospitalet havde lige afsluttet deres travle reproduktions og følsæson, og medarbejderne havde endelig tid til at ånde lidt (vi skal være glade for vores danske 37 timer!). Vi var "heldige" mens vi var på stedet, og havde meget få nattevagter, hvilket betød at vi kunne deltage i dagstid de fleste dage.

Hospitalet består af to specialister i kirurgi, en specialist i intern medicin, en resident i kirurgi og fire interns, derudover er der seks dyrlæger som primært kører udkørende praksis til stutteri og galopstalde. Trods startvanskelighederne, kom vi hurtigt ind i varmen hos dyrlæger og interns - hvem kan ikke lide to blonde vikinger i matchende blå kliniktøj? Vi fandt hurtigt ud af at det kunne betale sig at sørge for at komme ud med de udkørende dyrlæger på deres runder - her kunne man nemlig opleve alt lige fra endoskopier, røntgenfotografi i bagende sol og halthedsundersøgelser samtidig med at få set noget af lokalbefolkningen og den smukke irske natur.

Hospitalet har generelt dagligt 1-2 operationer på programmet. Hospitalet er kendt i Irland for kirurgi af luftvejene, en praksis man gør meget i inden for galopporten. De sætter hvert år et stort antal skruer i vækstzonerne, hvis fx den laterale vækstzone vokser hurtigere end den mediale. Udover dette så vi blandt andet også kolikoperationer, kastrationer, abdominal hernie og en neurektomi. Noget af den praksis der udføres i Irland, ville bestemt ikke blive godkendt under Julie Fjeldborgs vejledning, men det var meget lærerigt og ledte til nogle gode diskussioner med dyrlægerne.

I løbet af vores ophold havde vi et par fridage, hvor vi så The Irish National Stud og tilbragte en dag i vores fineste tøj til årets Derby.

Jo længere tid vi var på hospitalet, jo mere fik vi lov til - det er unge heste med høj tænder og mange penge investeret i sig, så man skal lige bevise sit værd inden man får overrakt rebet til en plæg værd mere en tre-værelses på Frederiksberg. Derudover skal man også selv være opsøgende, interesseret og gå til hånde der hvor der er brug for det.

Vi endte altså med at være ret vilde med vores ophold, selvom irere er småtosset, og irske hestedyrlæger lidt mere end det, så kunne vi nok godt vende tilbage en anden gang.

Efter endt ophold tilbragte vi et par dage i Dublin, hvorefter vi lejede en bil og kørte til Galway og Connemara. Rejsen endte med en fire dages trek med to skønne heste, sadeltasker og et kort i hånden.

Alt i alt en helt vidunderlig tur - hvis du kan lide lugten af hest!

To meget glade ponypiger på tur

Land	Irland
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Anglesey Lodge Equine Hospital
Kontaktperson	Mary Wade
Telefonnummer	353 (0) 45 521373
E-mail	info@aleh.ie
Opholdets længde og tidspunkt	18.06-06.07.2018 – 3 ugers opholdt på hospital
Arbejdsområder	Al omgang i hestepraksis
Indlogeringsmuligheder	Airbnb 3km fra Hospitalet

Budget	
Flybillet/transport	2127,- DKK
Kost	2411,- DKK
Logi	6815,- DKK
Forsikring	500,- DKK
Diverse	500,- DKK
I alt	12338,- DKK (For 2 personer)

På tur til Portugal i sommeren 2018

Skrevet af Sofie Randeris Clausen og Amalie Speitzer årgang 2015

Hvis man skulle opsummere vores tur til Portugal i sommeren 2018 med tre ord ville de være: "Puppies", "Parvo-virus" og "Pasta". Vi var begge enige om, at turen nok skulle udfordre os fagligt, men forventede også, at opholdet skulle indeholde kulturelle oplevelser, fantastisk mad og hyggelige stunder. Der er ikke nogen tvivl om, at Portugal bød os alt det, vi havde håbet på.

Vores første møde med Aanifeira blev igennem Paulo, stedets alt-mulig-mand der havde arbejdet der i over 10 år. Han fortalte at kennelen huser mere end 300 hunde og katte, og samtidig har en ny dyreklinik tilknyttet. Klinikken bygger på et donations-"abonnement", som gør at klienterne får billige konsultationer, operationer og behandlinger ved månedligt at donere et mindre beløb til klinikken. På denne måde kan Aanifeira hjælpe de lokale beboere, der normalt ikke ville have penge til at besøge en dyrlæge. De er dog afhængige af frivillige medhjælpere som os til dyrlæge-assistance, pasning og plejning af dyrene og andre frivillige til rengøringen af kennelen.

Dagene på klinikken startede kl. 09:00 og sluttede omkring kl. 18:00. Vi fandt hurtigt vej ind i de daglige rutiner i tæt samarbejde med personalet. Den første uge bød dog på udfordringer, da vi skulle arbejde sammen med den portugisisktalende dyrlæge Christiana. Vi lærte at kommunikere med fagter, simple ord, latinske og farmakologiske betegnelser i kombination med højt gå på mod, humor og engagement for arbejdet. Der var et stærkt sammenhold blandt personalet, og vi følte os både inddraget og værdsat i deres team.

Fig. 1: Teamet: Dyrlæge Catia, Sofie, Amalie, Paulo, dyrlæge Christiana, Carlos.

En dag på klinikken bestod typisk i 1-2 operationer, primært neutralisationer af hunde og katte. Personalet inddrog os allerede fra dag 1, hvor vi assisterede på skift i forberedelsen med præmedicinering, venekateter, klargøring af operationsområdet og til selve operationen. Selvom klinikken hovedsageligt var afhængig af donationer havde de alligevel avanceret udstyr til anæstesi og monitorering, samt pæne lokaler og mulighed for indlæggelse af flere patienter. Mange af de lokale kom i løbet af eftermiddagen til konsultationer som indebar alt mellem årlige vaccinationer, check-ups på operationer, medicinske behandlinger m.m. En af de konsultationer som gjorde et stort indtryk på os var en klient, hvis hund havde et stort tørt sår på bagbenet. Det viste sig at ejeren havde behandlet hunden mod lopper med kviksølv, for at spare penge, og at hunden nu havde fået kemiske hudlæsioner af dette. Generelt havde vi flere oplevelser i konsultationen, som ikke er vanlige hjemme i Danmark.

De mange dyr på kennelen krævede også et stort arbejde, som for os betød at behandle og tilse dem alle mindst 1 gang dagligt. Da mange af dyrene ikke var vant til håndtering og kom fra gaden, lærte en masse gode tricks til, at tage os af dem på bedste vis. Dette var noget af det mest lærerige og givende ved at være ved Aanifeira.

Dyrene var inddelt i rækker efter alder og på den ældste række, hvor hundene typisk var 10 år og opefter, kunne vi gå fra bur til bur og øve kliniske undersøgelser og stille tentative diagnoser. Der var både hunde med glaukom/grøn stær, epilepsi, hjertemislyde og voldsomme tandproblemer. Den værste case vi tog os af, var en fuldstændig kakektisk tæve på 15 år, som havde en svær mislyd på hjertet, slinger gang og en massiv tandbyld. Mange af disse hunde ville nok have fået fred, hvis de sad på et internat i Danmark, men hernede var de etiske holdninger til aflivning anderledes.

Fig. II: TV: Epilepsiramte Isabella som konstant havde kramper. I midten: Blind hund med glaukom, TH: Den nævnte kakektiske tæve med tandbyld.

Når nu vi skal fortælle om nogle af de yngre dyr i kennelen, er det svært at komme udenom emnet; parvo-virus. Mange dyr bliver "dumpet" foran indgangen i papkasser - især hvalpe og killinger hvoraf førstnævnte ofte bragte parvo med sig ind i kennelen. Det gjorde at der både før, under og efter vores praktik på Aanifeira, har været en kamp mod parvo-virus. Under vores ophold blev der dumpet fire killinger og senere to hvalpe, som blev overdraget til os for klinisk undersøgelse, loppebehandling og tilvænningen til internettet. Paulo bestemte, at de hvalpene skulle opkaldes efter os, hvilket vi var helt med på.

Fig. III: TV: Hvalpe-Amalie og hvalpe-Sofie ankom i en meget lille papkasse. I midten: En killing får sin daglige dosis ormekur, TH: Hvalpe-Amalie og -Sofie tilvænnenes deres nye plads i kennelen

Vi oplevede alle stadier af parvo-virus, og hvor modbydelig den kan være. Der var heldigvis mange stærke og heldige hvalpe, som vandt kampen, mens andre desværre tabte til parvo-virus. Vi hjalp bl.a. til med at indlægge akutte hvalpe til væsketerapi og plasmatransfusioner, men også vedligeholdelse og medicinering, som kunne stå på i mange dage. Hvalpene var typisk blevet så underernærede efter sygdomsforløbet, at de krævede fysioterapi grundet svage muskler og ustabile led. Det var især tragisk da vi på vores sidste dag måtte indse, at et nyt udbrud af parvo havde spredt sig til mere end 10 hvalpe på kennelen, heriblandt hvalpen Amalie.

Fig. IV: TV: Parvo-hvalp med ødem og ude af stand til at rejse sig, I midten: Parvo-hvalp efter behandling som leger. TH: De nye parvo-ramte hvalpe, der kom i karantæne sidste dag.

I løbet af vores ophold var vi både i den nærliggende storby, Porto, som turister, og vi var der med dyrlægerne, som havde inviteret os ud at spise som tak for vores hjælp. Det er en by der er fuld af liv, flotte bygninger belagt med klinker og en masse bakker der kan få pulsen til at stige. Vi var meget glade for de oplevelser storbyen bragte os, men vi nød også meget byen vi boede i; Santa Maria Da Feira. Her endte vi med at have et stamsted, hvor vi ofte tog ned og drak den portugisiske fadøl; Super Bock, eller en espresso mens vi vendte dagens begivenheder, observerede mennesker og nød kulturen i byen. Vi brugte derudover en masse af vores fritid på at lave lækker mad (læs: PASTA), drikke portvin og gå lange ture til det lokale slot og ud i naturen omkring byen.

Alt i alt var arbejdet i kennelen var utroligt lærerigt, og gav os begge en masse selvtillid i vores evner til at håndtere hunde og katte, der enten er aggressive, depressive eller blot ikke menneskevante. Klinikken gav erfaring med at arbejde på tværs af sprogbarriere, håndtere parvo-inficerede hvalpe, og hjælpe til med operationer. Derudover nød vi vores fritid til fulde, og fik et virkelig godt indblik i den afslappede portugisiske tilgang til livet, og skabte nogle tætte bekendtskaber med nogle fantastiske, kloge og sjove mennesker.

Fig. V: Vi nyder en Super Bock på vores stamsted, mens vi ser VM på storskærm.

Land	Portugal
Sprog	Portugisisk, Engelsk
Institution/Dyrlæge	Aanifeira – Associação dos Amigos dos Animais de Santa Maria da Feira
Kontaktperson	Victor Correia de Barros
Telefonnummer	+351 256 106 323
E-mail	international@aanifeira.pt eller aanifeira@aanifeira.pt
Opholdets længde og tidspunkt	6/7/2018 til 20/07/2018
Arbejdsområder	Monitorering, medicinering og pasning af indlagte patienter, assistent til operationer, pasning og medicinering af kennel hunde og katte, rengøring af klinikken, assistere dyrlægerne i deres daglige arbejde fx under konsultationer.
Indlogeringsmuligheder	"Frivillig"-lejlighed for alle frivillige på stedet.

Amalie:

Budget	
Flybillet/transport	2593 DKK
Kost	522 DKK
Logi	1566,50 DKK
Forsikring	995 DKK
Medicin inkl. vacciner	0 DKK
Diverse	0 DKK
I alt	5676,50 DKK

Sofie:

Budget	
Flybillet/transport	2539 DKK
Kost	522 DKK
Logi	1566,50 DKK
Forsikring	496 DKK
Medicin inkl. vacciner	0 DKK
Diverse	0 DKK
I alt	5123,50 DKK

1 uges kirurgisk externship i Rumænien

Skrevet af Zita Birlie årgang 2012

Jeg har altid haft meget udlængsel, og denne er ikke blevet mindre efter jeg startede på veterinærstudiet. Derfor har jeg troligt fulgt med til IVSA's rejseaftener og i facebookgruppen "veterinær praktik externships internships residencies". Her faldt jeg en dag over et opslag omkring netop dette sted, Center of Hope Veterinary Hospital. Det lød jo ret perfekt, for jeg havde længe ledt efter noget i Europa, der kunne matche det kirurgiske externship i Mississippi. Jeg kontaktede derfor den ansvarlige dyrlæge, Aurelian Stefan, og forhørte mig lidt om forløbet. Her lovede han mig 20 solooperationer, så jeg var klar og fik aftalt en uge jeg skulle af sted. Direkte fly er åbenbart ikke helt lette at få til Bucharest, og derfor endte jeg med at tage af sted sådan, at jeg kunne bruge weekenden inden externshipet på lidt sightseeing i Bucharest og omegn. Søndag aften blev jeg hentet af en frivillig fra organisationen og kørt til hospitalet. Her blev jeg indlogeret på mit eget værelse på hospitalets førstesal. Jeg havde eget badeværelse og delte køkken med de ansatte. Nærmeste indkøb var åbenbart en længere biltur væk, så jeg var glad for at have shoppet nødvendigheder inden indlogering. I absolutte nødstilfælde kunne kiosken lidt længere nede af vejen benyttes, men her var virkelig kun det aller mest nødvendige og ikke varer til at lave hele måltid.

Figur 4: Hospitalet set udefra

Kl. 9 næste morgen stod jeg spændt og ventede nedenunder på hospitalet. Jeg blev præsenteret for de indlagte dyr, der egentlig ikke rigtig skulle have behandling på nær et enkelt bandageskift. Min mentor ville åbenbart først komme lidt senere på formiddagen, men det gjorde ikke den store forskel, da operationsdyrene endnu ikke var ankommet. Det fungerede således at en større bil kørte rundt og hentede hunde og katte fra forskellige internater, og afhængig af trafik og afstand kunne de ankomme mellem 9 og 12 hver formiddag. Så det var med at finde tålmodigheden frem. Ingen vidste hvornår dyrene kom, og der er en hel del trafikpropper på rumæniens gader. Min mentor mødte op, vi fik hilst og dyrene ankom. Nu foregik det ellers sådan, at min mentor ville demonstrere en sterilisation og en kastration på hund. Dette er stort set alt, hvad dyrlægerne laver hernede, så de er vanvittigt hurtige. Hun havde steriliseret den hund på 15 minutter, og jeg var sat helt af. Desuden var hendes incision maks. 1 cm lang. Jeg var imponeret og lettere skræmt. Jeg

havde faktisk hverken steriliseret en hund eller en kat på studiet endnu på trods af, at jeg var færdiguddannet blot 1 måned senere. Der var patientmangel, da jeg havde kirurgi på smådyrsrotationen, så havde nærmest intet prøvet.

Min mentor og jeg aftalte derfor, at jeg først skulle assistere hende nogle gange og derefter kunne forsøge at overtage selv. Heldigvis er kurset jo lavet for at man skal få erfaring.

Hver dag kom der 20-30 dyr og man kunne sige, hvis man havde nogen præferencer. Fx fravalgte jeg kastration af kat, men ville gerne udføre resten af operationerne og selvfølgelig helst sterilisation af hund. Når dyrene så ankom, gik vi bare i gang fra en ende af. Der var et anæstesiteam, som klargjorde dyrene og lagde dem i anæstesi og ind på bordet til os. Herefter opererede vi ellers indtil der ikke var flere dyr tilbage. Jeg udførte ca. 5-6 operationer dagligt.

Jeg var den eneste i oplæring den uge, og derudover arbejdede der ca. 3-4 andre dyrlæger sammen med mig, altid klar til at hjælpe, når der var noget, jeg var i tvivl om. De sidste to dage opererede jeg stort set uden hjælp, og jeg følte mig meget tryk ved de forskellige elektive procedurer.

Figur 5: mig, der steriliserer en kat

Alt i alt opererede jeg ca. 20-25 dyr i løbet af de 5 dage jeg var på hospitalet. Ugen var utrolig givende, og alt jeg havde drømt om i et externship. Mine undervisere var gode til engelsk og klar til at hjælpe, da jeg havde brug for det, men lod mig også stå på egne ben og havde tillid til mig som kirurg. Opholdet var også super hårdt, både fysisk (det er hårdt at operere 5-6 timer nogen gange uden frokost) og underviserne var hårde og kontante, men dygtige, og jeg fik da ros den sidste dag! Alt i alt utrolig anbefalelsesværdigt og nu her, hvor jeg er færdiguddannet dyrlæge har externshipet landet mig 2 forskellige vikariater, hvoraf det ene er i København. De ansatte mig bl.a. pga. min kirurgiske erfaring.

Land	Rumænien
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Veterinary Training Camp, Center Of Hope Veterinary Hospital, Aurelian Stefan
Kontaktperson	Aurelian Stefan
Telefonnummer	+40 749 236 837
E-mail	aurelian@wave.vet
Opholdets længde og tidspunkt	5 dage i perioden 11-15. december 2017
Arbejdsområder	Kirurgi: sterilisation og kastration af hund, sterilisation af kat
Indlogeringsmuligheder	Boede på hospitalet, eget værelse, fælles køkken, eget toilet og bad

Budget	
Flybillet/transport	1968
Kost	400
Logi	0
Forsikring	0
Medicin inkl. vacciner	250
Diverse (hotel i Bucharest)	1469
Externship	11680
I alt	15767

Asien

2,5 uges ophold som frivillige på et hunde- og katteshelter i Thailand

Skrevet af Ida Højager Christiansen og Tina Angelica Zareba årgang 2013

Vi har altid haft et brændende ønske om at styrke vores kirurgiske færdigheder, så da vi fik et halvt års tvungen orlov, så vi vores snit til at tage til Thailand for at øve de kirurgiske principper, og yde hjælp til de dyr der er i nød. Efter 5 år på skolebænken ønskede vi også at teste os selv i uvante situationer og anvende noget af den faglige viden, vi har tilegnet os gennem årene. Specielt efter MKR Store og Små Husdyr kribledede det i fingrene, efter at se den ægte vare af sygdommene og anvende de principper for behandling, som vi havde lært.

Efter en simpel googlesøgning på "volunteer, dogs and cats, Thailand", fandt vi stedet Santisook – Dog & Cat Rescue Foundation. En mail blev prompte sendt af sted, og der gik ikke mange dage før Stephanie, den ledende koordinator af frivillige, svarede tilbage og meddelte, at der var plads til os i april, som vi ønskede.

Inden afgang mod Thailand havde vi kontaktet Kruuseudvalget og Panum BMI for forsøgsdyr og fået en masse utensilier med, som vi pakkede i den ene af vores to backpacks. Organisationen og herunder Namfon, den ledende chef, blev enormt taknemlig for alle remedierne – alt kan bruges, og nogle ting måske til andet end deres åbenlyse formål.

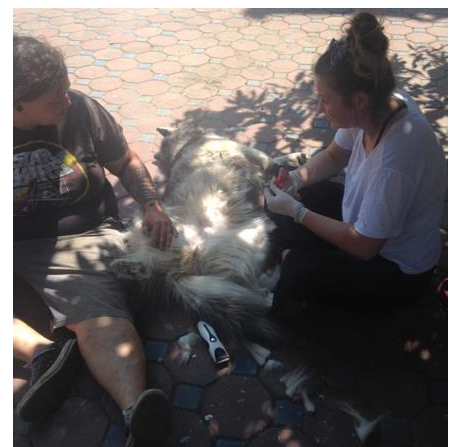
Vi fløj af sted d. 1. april mod Chiang Mai for at have en dag at vænne os til den nye tidszone – et råd fra Stephanie, som vi var meget glade for! Santisook sørgede for at bestille en taxa, som hentede os på hotellet i Chang Mai og kørte os ud til katteshelteret i Doi Saket, ca. 30. minutter udenfor Chang Mai. Der gik ikke meget mere end en time fra ankomst, til at vi skulle assistere til en bilateral bagbensamputation hos kat, som var offer for en trafikulykke et par dage forinden.

De efterfølgende 14 dage var lidt på samme måde – kaotiske og uden en decideret tidsplan for hvornår tingene skulle forløbe. Men vi tog det i stiv arm – embraced "the thai way of doing stuff" og accepterede at de fleste cases skulle opfattes som akutte, som kræver en hurtig omstillingsparathed fra vores side. POMR med anamnese og systematik, var ikke noget der blev anvendt i høj grad.

Indlogering: Santisook er en privatdrevet organisation, der er stiftet af Namfon Hilgers. Namfon har gjort det til sit livs mission at hjælpe og forbedre dyrevelfærden for de thailandske hunde og katte, da den almene befolkning i Thailand ikke prioriterer dette område og ikke har samme ansvarsfølelse overfor dyrene, som vi kender det fra Danmark. Namfon bor i huset som grænser op til katteshelteret, hvor der i forlængelse af "udegården" for kattene, er et ekstra

Fra venstre: Ida Højager, Namfon og Tina samt donationer fra Kruuseudvalget og Panum på bordet

TNR ved tempel, klargøring af patient inden neutralisering

hus, hvor de frivillige kan bo. I huset for de frivillige er der 6 store værelser med toilet og bad samt et fælles køkken i stueetagen. Namfon huser selv omkring 30 hunde og katte, som af den ene eller den anden grund ikke kan viderefremmes, passe sig selv i shelteret og ofte kræver meget pleje.

Det veterinærfaglige arbejde: som frivillig veterinærstuderende med kun 1,5 år tilbage af studiet, bestod det daglige arbejde i at hjælpe de medicinske og kirurgiske patienter. Hver dag kl. 8 og 17 var der morgen- og aftenrunder, hvor vi behandlede de dyr, som var syge med blandt andet blodparasitter, åbne kødsår, katteinfluenza og de sekundære lidelser som FIV og FeLV-kattene nemt erhvervede sig, da disse to sygdomme er et stort problem i Thailand. Derudover gav vi også mange væskebehandlinger til nyrekatte og ældre katte, som ikke ville drikke nok selv. Vi arbejdede enormt selvstændigt, og vi var med til at beslutte de medicinske behandlinger for dyrene, fx opstart/ophør af antibiotikakur, antiparasitære behandlinger, oprensninger af sår mv. Der var planlagt 3 dages TNR om ugen (Trap, neuter and release), hvor vi enten tog ud til templer og neutraliserede, eller lokale/medarbejdere i organisationen indfangede og medbragte dyrene til klinikken som lå ved katteshelteret. I begyndelsen assisterede vi dyrlægerne med operationerne (induktion af anæstesi, klargøring af patient og opvågning af patienterne), men efter vi havde vist vores færdigheder, fik vi også lov til at udføre de kirurgiske indgreb under supervision af dyrlægerne. Vi assisterede også under akutte tilskadekomne dyr, som meget ofte var trafikofre, som blev bragt ind af lokale, efter de var fundet i vejkanterne. Dette var meget typisk frakturer af lemmer eller pelvis, indre blødninger og med efterfølgende systemiske infektioner, da dyrene ikke blev bragt til et hospital/klinik med det samme. Klinikken var meget primitiv og skraldeposer blev brugt som sterile borde, sprøjter blev genbrugt, og superlim blev anvendt til vævslim for at dække incisionen fra neutraliseringerne. Anæstesi bestod af Xylazin og Zoletil uden anden monitorering end hænder og stetoskop. Vi skulle virkelig omstille sig til at tænke anderledes, og at golden standard-metoden i Danmark ikke er muligt i Thailand. Nok har vi lært hvad man **bør** gøre med den pågældende patient, men en anden ting er hvad der er **muligt** med begrænset diagnostik, terapeutika og selvfølgelig: buddhistisk religion. På kirurgidagene arbejdede vi enten med den lokale thaidyrlæge Dr. Thai eller Dr. Newt, som underviste i de forskellige kirurgiske indgreb og gav gode "hands-on" oplevelser. På en standard kirurgidag kunne 2 dyrlægestuderende og 1 dyrlæge nå omkring 19 dyr, med en god blanding af hunde og katte samt hanner og hunner. Vi arbejdede ca. 5 – 6 dage om ugen og arbejdsbyrden hver dag kunne variere alt fra 4 timer til 9 timer alt efter. Dette afhang meget af om der var elektive procedurer på planen eller om det var en dag, hvor der kun kom akutte cases ind. Vi havde medbragt en computer, så om aftenen sad vi typisk og læste op på de cases, vi havde haft i løbet af dagen eller slog ting op, som vi studsede os over – herunder hjertemislyde, smitsomme infektiøse lidelser, bandagering, sårbehandlinger, kirurgiske indgreb osv.

Dr. Thai underviser Tina i kirurgisk teknik til amputation af bagben

Ida skifter bandage på kat med bilateral bagbensamputation

Alt i alt havde vi et fantastisk lærerigt ophold, hvor vi virkelig har fået sat vores veterinærfaglige viden på prøve samt fået en masse ny viden og kirurgisk erfaring. Vi har fået en utrolig stor basisviden for håndtering af smådyr (herunder en masse tricks til PO-behandlinger af sure katte!), men også praktisk kunnen herunder injektioner, venflon, suturering, sårrens og bandageskift, anæstesi og klargøring af patienter. Vi har fundet ud af forskelle på hvad der fungerer i praktisk, og hvad der står i lærebøgerne – og det er bestemt også en tilgang, der er anvendelig i det højtudviklede Danmark, hvor vi ellers har stort set alt, hvad hjertet begærer til rådighed.

De sidste par anbefalinger fra os: husk rabiesvaccination, sko der er nemme at få af og på (evt. gode klipklappere), computer til at læse op på spændende cases, snacks og frokost/aftensmad til de dage vi ikke får mad på shelteret. Kliniktøj er ikke et must – men tøj der må blive beskidt, og noget du har det behageligt i – for der er varmt og fugtigt i Thailand! Det er klart en fordel at tage af sted sammen, da man har en makker at spare med, og man får diskuteret enormt mange faglige ting igennem!

Land	Thailand
Sprog	Engelsk og thai
Institution/Dyrlæge	Santisook Dog and Cat Rescue Foundation
Kontaktperson	Mrs. Namfon Hilgers
Telefonnummer	+66 0816382105
E-mail	santisookdogandcats@gmail.com
Opholdets længde og tidspunkt	3. april – 19. april
Arbejdsområder	Daglig medicinering og pleje af patienter, akutte medicinske patienter, akutte kirurgiske patienter samt elektive neutralisationer.
Indlogeringsmuligheder	Homestay på katteshelteret

Ida:

Budget	
Flybillet/transport	4.200
Kost	500
Logi	350
Forsikring	450 Ida Rejseforsikring
Medicin inkl. vacciner	1.240 (2x rabies vaccination)
Diverse	Donation: 300 kr
I alt	7.040

Tina:

Budget	
Flybillet/transport	4.200
Kost	500
Logi	350
Forsikring	450 (IDA rejseforsikring)
Medicin inkl. vacciner	200 kr.
Diverse	Donation: 300 kr
I alt	6.000

Kirurgi i Indien

Skrevet af Sabrina Sperling Benmestoura Knudsen årgang 2014

Efter en lækker indisk morgenmadsbuffet og mit første møde med det Sydindiske køkkens "Dosa", blev jeg og to finske piger, proppet ind i en bil og transporteret igennem den vanvittige indiske trafik. 8 timers døds kørsel fra Bangalore, mellem skiftevis små hytter, gadesælgere og naturskønne landskaber, bragte os til en lille by udenfor Ooty i det sydlige Indien. Her blev vi indlogeret i en sovesal, hvor vi hurtigt fandt os tilrette, trods en lettere muggen og fugtig fornemmelse i rummet. Mandagen, den første kursusdag, får vi nogle introduktionsforelæsninger og vi får en demonstration af neutraliseringer af en tæve og en hanhund. Herefter er der mulighed for at øve sig på suturering, aseptisk teknik, håndvask og påføring af handsker. Vi fandt sammen to og to og i de par skulle vi arbejde resten af tiden. Resten af dagen, står på et par forelæsninger om forskellige relevante emner, såsom kontrol af hundepopulationen, hvilket lagde en god bund til hvorfor de vælger at neutralisere fremfor at aflive.

Om tirsdagen fik vi lov at lave vores første operation. Alle havde en dyrlæge tilknyttet, som overværede deres operationen og vi havde alt den tid, vi behøvede. Der blev taget godt hånd om os og der var stilhed i rummet da alle var dybt koncentrerede. Mens den ene deltager var kirurg, var makkeren anæstesiolog og overvågede patienten. Det var cirka ligeså udfordrende at være anæstesiolog som at være kirurg. De bruger TIVA med propofol til deres patienter og overvågningen er manuel med stetoskop og observation af vejtrækning, slimhinder, kæbetonus og palpebraereflekser. Der bliver ikke brugt maskiner man blot behøver at skimte over på i ny og næ for at sikre sig, at patienten ligger stabilt. Mange af patienterne er unge hvalpe, der brænder propofol af lynhurtigt, mens andre nærmest sover gennem hele operationen på deres induktion. Ofte måtte vi give atropin fordi de blev for lave i deres puls. At være anæstesiolog dernede, var udfordrende, men yderst lærerigt.

Billede 1: Denne hund har fået et forben amputeret og blev midlertidig klinikhund. En rigtig hjertesmelter.

Billede 2: Vi lærte at bruge aseptisk teknik, men ingen steril kirtel. Det ville nok blive for dyrt i længden.

De efterfølgende dage gik ud på det samme. Vi gik morgenrunde, hvor vi så til de patienter vi havde opereret dagen forinden og sutureringen fik en score. En smertescore og en sårscore. Det var virkelig givende, at kunne se sine patienter dagen efter og se, hvordan såret så ud.

Så gik man i gang med operationerne. Vi havde en sterilisation og en kastration hver dag. Frokost spiste vi ind i mellem når der var tid. Efter operationerne havde vi enten forelæsning eller lidt fritid til at slappe af, studere, læse eller hvad vi nu kunne have lyst til. Aftenrunden var et hurtigt tjek på patienterne, om de havde det godt og havde vand.

Eftersom dagene gik, blev vi mere komfortable ved operationerne og det gik hurtigere og der kom mere snak og hygge inde i rummet fordi vi begyndte at have mere overskud mens vi opererede. De superviserende dyrlæger overvågede os ikke nøje længere, men kiggede blot til os i ny og næ og tjekkede for blødning inden vi lukkede.

Lørdagen bød på en vaccinationsdag, hvor vi skulle ud i de lokale landsbyer for at vaccinere hunde imod rabies. Det var en blanding af ejede og herreløse hunde og alle aldre. Det var en kæmpe oplevelse, at få et indblik i livet for de fattige indere. Samtidig var det også en utrolig smuk tur i bjergene og med gode udsigter og teplantager overalt. Søndag var fridag, hvor vi tog ind til Ooty og oplevede byen.

Udover at tjene som undervisningssted, er der også en klinik tilknyttet. Dvs. at der kom folk ind med deres dyr til almindelige konsultationer. Hvis man havde tid, kunne man også følge med der. Nogle aftener og dage kunne vi være heldige, at der kom en akut operation ind. Så havde man chancen for at være anæstesiolog for en kritisk patient og se med mens dyrlægerne opererede. Vi så blandt andet en voldsom pyometra, en kæmpe abdominal tumor og amputationer.

Alt i alt, har det været en kæmpe oplevelse og virkelig lærerigt, både fagligt, men også kulturelt. Jeg fik mere ud af det end hvad jeg havde forventet og jeg føler mig godt klædt på til det kirurgiske arbejde. Det er ikke så primitivt, som jeg havde forventet og dyrlægerne dernede er virkelig dygtige og opdaterede. Deres ressourcer er dog begrænsede og det betød, at der ikke var så mange alternativer. Så nogle gange var det ikke den bedste anæstesioprotokol til den gældende patient, men det er de forhold man har at arbejde med dernede og det lærer man virkelig meget af.

Prisen for kurset inkluderer kost og logi, så jeg synes, at det er virkelig billigt i forhold til, hvad jeg fik ud af det.

Billede 3: Vaccinationsdagen. Hundene fanges, rabies vaccineres, markeres med blå maling og slippes løs igen.

Billede 4: Indien er et smukt land og fyldt med kontraster. At komme ud i de små landsbyer er en kæmpe oplevelse.

Land	Indien
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	International Training Center, Ooty
Kontaktperson	Chris Payne
Telefonnummer	+44 01725 557 225
E-mail	chris@wvs.org.uk
Opholdets længde og tidspunkt	12 dage (+ ekstra uge som frivillig)
Arbejdsområder	Neutralisering af hunde
Indlogeringsmuligheder	Sovesal på stedet

Budget	Kr.
Kursuspris	8060
Flybillet/transport	2855
Kost	Inkluderet i kursuspris
Logi	Inkluderet i kursuspris
Forsikring	Inkluderet i indboforsikring
Medicin inkl. vacciner	Ca. 3000 (2x rabies, kolera, revacc. Af hepatitis A+B)
Visum	317
Diverse	316 (første overnatning i Indien + taxa fra lufthavn)
I alt	14.548

Afrika

3 ugers ophold ved N/an'ku sê Wildlife Sanctuary

Skrevet af Ida Gregersen årgang 2015

Mit navn er Ida Gregersen og jeg er lige startet på kandidaten. I sommers var jeg 3 uger i Namibia hos N/a'an ku sê Wildlife Sanctuary, hvor jeg var frivillig og hjalp til på farmen. De første 2 uger var jeg på den store farm, som ligger 40 km uden for Windhoek, hvor der var mange forskellige aktiviteter.

Food prep:

Foderet blev forberedt til de forskellige dyr, som boede på farmen fordi de enten var forældreløse, var kommet til skade eller blev set som skadedyr. Forberedelsen bestod også i at tilføje diverse medicin til de forskellige dyr samt at sørge for at de fik en stabil kost, hvor evt. essentielle aminosyrer var til stede. Her bidrog jeg meget grundet min veterinære baggrund, hvor jeg ligeledes kunne hjælpe med at komme med idéer til, hvordan kosten kunne hænge sammen, idet fødevarerne varierede grundet det faktum at det bestod af donationer for lokale forretninger.

Deep clean:

Her gjorde vi rent i de forskellige indhegninger samt omkring maden. Her var der særligt fokus på at forhindre at der kom nogen form for bakteriel eller viral smitte, idet dyrene i forvejen er ved dårligere helbred, hvilket er en af årsagerne til at dyrene kom til farmen. Dette gav en forståelse for, hvordan et godt og rent miljø gavner dyrene.

Animal feeding/Carnivore feeding:

Dyrene blev fodret hvor vi også sørgede for at de fik de rette næringsstoffer, som de havde brug for. På trods af at vi også havde tjekket for dette under food prep, blev der alligevel tjekket op på det, samt tilføjet nogle specifikke mineraler og vitaminer, alt efter alderen af de forskellige dyr.

Baboon walk:

Formålet med dette, var at holde de unge bavianer aktive samt at få dem socialiseret. Derudover fodrede man også de yngste bavianer med flaske, hvori alle de vigtigste næringsstoffer var tilsat (se billede 3). I blandt de unge bavianer var der den hjerneskedede Shrinkey, som både var blind og halvdøv. Hende tog jeg mig særligt af, hvor jeg var med til at stimulere hendes lemmer samt hele hendes bevægeapparat.

Cheetah walk:

Vi gik sammen med 2 geparder, som gik frit og havde mulighed for at jage, hvor vi observerede hvordan geparderne naturligt bevæger sig rundt samt deres naturlige instinkter. Dette er virkelig en stor hjælp til at få en forståelse for hvordan katten jager, agerer samt interagerer med dens omgivelser.

Enrichment:

Formålet med dette var at finde ud af hvordan man kunne berige de dyrs liv, som boede på farmen. Her byggede vi blandt andet en form for gyng, hvor de Grønne Marekatte kunne hoppe op og ned samtidig med de kunne få deres mad. På den måde var vi med til at stimulere dyrenes naturlige instinkter. Dette gav en rigtig god forståelse for, hvordan

dyrene brugte deres kroppe, så man kan se på deres anatomiske og fysiologiske behov. Ved netop dette, var faget Etologi en kæmpe hjælp.

Leopard nekropsi:

Efter væsketerapibehandling, var jeg med til at slippe en 15-årig leopard fri igen. Den var blevet fundet med nedstemhed, øget respiration samt øget temperatur. Den efterfølgende dag blev leoparden fundet med væsentlig øget respirationsfrekvens med hovedet gemt væk i en busk. Leoparden blev hastet ind på klinikken hvor der blev givet hjertelungemassage uden held. En nekropsi var nødvendig for at kunne finde ud af hvad dødsårsagen var. Jeg var selv med til at observere samt kommentere på nekropsien (jeg var den eneste dyrlægestuderende), hvor dyrlægen Kobus stod for selve proceduren. Her viste det sig at, foruden at lide af hypertrofisk cardiomyopati, havde leoparden et voldsomt udbredt malignt lymphom. Selve dødsårsagen blev fastslået til at være forskyldt af den væsketerapi, som leoparden havde modtaget dagen forinden, kombineret med dens hypertrofiske cardiomyopati som forårsagede en ophobning af væske i lungerne, hvilket resulterede i lunger med atelektase. Efterfølgende fik vi lov til at palpere og inspicere alle organerne, for at kunne se om der ellers var andet at finde (dette var ikke tilfældet). Efterfølgende fik vi lov til at mikroskopere celleprøver fra lymphomet.

Kanaan Research Project:

En 7 timers køretur syd fra farmen lå et af deres research sites, hvor der var særligt fokus på hvad man kunne gøre i omgivelserne for at sørge for at den vilde dyrebestand kunne leve under bedre vilkår. Da det er lov i Namibia at man skal have indhegnet sin grund, var der blandt andet meget fokus på at fjerne det gamle hegn, som de tidligere ejere havde sat op, og lave nogle nye som gav lettere passage for den vilde dyrebestand til at kunne komme forbi. Derudover havde den lille farm også 5 heste, hvor den ene var kommet til skade med sit ben, ved at den havde forsøgt at hoppe over indhegningen og havde fået et sår distalt på det højre forben. Her kunne jeg hjælpe til med at pleje såret, hvilket inkluderede at skifte forbinding, rense op i såret, smøre det ind med hydrogel og rebandagere det.

Billede 1+2 (Leopard nekropsi): Da der under mit ophold, var en leopard der døde, var jeg med til at undersøge hvad årsagen til leopardens død var. På billedet ser man hvordan dyrlægen, tjekker hjertet, hvilket viste sig at have hypertrofisk cardio myopathi (HCM). For mere info læs afsnittet leopard nekropsi.

Billede 3 (fodring af bavianunge): Før vi bevægede og ud på en baboon walk, skulle de yngste medlemmer af bavianflokkene flaskefodres, idet de var for små til at optage normal føde. Til mælkeerstatningen blev der tilsat en masse forskellige næringsstoffer, for at hjælpe med at give ungerne den rette kost.

Land	Namibia
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	N/an'ku sê Wildlife Sanctuary
Kontaktperson	Maria Todsén Bøttcher (booking agent fra Travel Alott)
Telefonnummer	74 42 11 88
E-mail	maria@alott.dk
Opholdets længde og tidspunkt	3 uger 12/7-2018 til 2/8-2018
Arbejdsområder	Se bilag 2 (certifikat)
Indlogeringsmuligheder	Man bor på farmen sammen med de andre frivillige, så indlogering er med.

Budget	
Flybillet/transport	7.694 kr.
Kost	-
Logi	15.900 kr. (kost inkluderet)
Forsikring	240 kr.
Medicin inkl. vacciner	2.000 kr.
Diverse	5.000 kr.
I alt	30.834 kr.

2 ugers ophold i Sydafrika.

Skrevet af Josefine Mosegaard, Maja Wissing Bock og Jessica Grevsen, årgang 2013.

Med under to år tilbage af studietiden følte vi, at det var tid til at få fingrene i nogle dyr og benytte sig af noget af vores tillærte teoretiske viden. Efter længere tids søgen faldt vi via 'World Wide Vets' over et nystartet projekt i Sydafrika, kom hurtigt i kontakt med arrangørerne og fik en aftale på plads. Turen gik til Johannesburg, hvor vi skulle arbejde i to uger på to samarbejdende nonprofitorganisationer hhv. CLAW og Animal Allies.

Den første uge foregik på CLAW i Soweto, som er et af de fattigste områder omkring Johannesburg, primært bosat af illegale indvandrere fra Zimbabwe og Ghana. Om morgenen blev vi hentet af Cora, den ansvarlige for CLAW, som gav os en rundtur i lokalområdet. Allerede ved første øjekast stod det klart, at det var et område med få midler, høj kriminalitet og med behov for hjælp og uddannelse i dyrevelfærd – og vores hjælp var kærkommen!

Ved ankomst til klinikken så denne ikke ud af meget. Elektriciteten kørte udelukkende på solenergi, hvorfor vi på dage med gråvej manglede elektricitet. Der var ikke rindende vand, så i stedet blev dette leveret i store tanke, og klinikken var overbelagt med uønskede, syge og tilskadekomne dyr. Der var nok at tage fat i, og det var nødvendigt at tænke kreativt, da remedierne var sparsomme.

Fra første dag var der høj aktivitet. Der skulle neutraliseres 35 dyr, og kun dyrlægen Marike var til rådighed. Imens Marike var i fuld gang med at neutralisere, stod vi for forberedelsen af dyrene med ilægning af venekateter, inducering og intubation. Knap var første patient kommet på 'operationsbordet', før næste dyr skulle klargøres.

Udover neutralisering var der også daglige behandlinger, som skulle udføres både på de indlagte dyr, men også på dyr der kom akut syge ind med ejer. Disse behandlinger inkluderede bl.a. akut håndtering af forgiftninger, stabilisering af diarré patienter, samt diagnosticering af endoparasitter og vektor-bårne sygdomme. Desuden behandling af større og mindre bidsår da hundekampe er et udbredt problem.

Marike var kun tilstede om mandagen på CLAW, hvorfor vi de resterende dage stod med ansvaret for de daglige behandlinger, da vi var de bedst uddannede på klinikken. Det var spændende og meget lærerigt selv at stå med ansvaret for de syge dyr - og vi var glade for, at vi havde hinanden at spare med.

Perioden på CLAW bød på både positive og negative oplevelser. CLAW fungerer også som kennel for uønskede hunde, og det er desværre nødvendigt at aflive raske hunde, som der ikke længere er plads til. Vi stod en eftermiddag for denne opgave, som virkelig påvirkede os meget nødvendigheden til trods.

Billede 1 - Patienterne ligger til opvågning efter neutralisering.

Billede 2 - Ude med den udekørende 'mobileklinik' og indhente syge hunde.

I området ved klinikken var der store mængder af rottegiften Aldicarb, også kaldet "Two-steps", som folk lagde ud som følge af massiv forekomst af skadedyr. Både børn og hunde fejlagtigt indtog stoffet, hvilket kunne have fatale konsekvenser og krævede akut behandling. Vi oplevede dette en eftermiddag alene på klinikken, da en ejer kom ind med sin lidende hund. Trods hurtig behandling stod hunden ikke til at redde.

De mange interessante oplevelser fik tiden i Sydafrika til at flyve af sted. Den første weekend i Sydafrika blev vi igennem vores kontaktperson fra klinikken tilbudt at være frivillige på 'Lion and Cheetah Sanctuary', hvilket vi selvfølgelig takkede ja til. Det var noget af en miljøforandring at gå fra fattig slum til luksus-resort med vilde, afrikanske dyr såsom løver, geparder, hyæner, giraffer, servaler, desmerdyr, mm.

Dagene gik med at tilse dyrene, fodring og socialisering. Ejerne havde udover de vilde dyr fire heste, som vi aldersbedømte efter bedste evne. Dette var vanrøgtede heste, som de havde taget til sig, og derfor var hestenes baggrund og alder ikke kendt.

Efter weekenden skiftede vi klinik til Animal Allies, hvilket lå i et mere velhavende område og derfor var bedre udstyret. Dette betød, at vi denne uge fik lov at bruge nogle af vores kirurgiske færdigheder i form af kastrering af hunde og katte. Vi assisterede også ved en amputation af et forben på en tæve, der havde syv hvalpe, som stadigvæk havde brug for modermælk. Da tæven var på medicin, der gik i mælken, kunne hun ikke selv amme, hvorfor vi stod for fodring hver tredje time hele natten igennem.

Billede 3 - Operationerne på Animal Allies foregik under alternative omstændigheder.

Alt i alt var de to uger i Sydafrika meget givende på godt og ondt. Det var fedt at kunne kombinere både den medicinske og kirurgiske del. Vi er blevet erfaringer rigere og mere selvsikre på egne evner. Sydafrika er et land, der på mange punkter ligger fjernt fra Danmark, også når det kommer til dyrevelfærd, -håndtering og forståelse for almen-pleje. Selvom disse var punkter, vi havde for øje inden afrejse, blev vi ikke desto mindre stadigvæk overrasket -dog også positivt. For var der noget Sydafrika lærte os, så var det, at man kan komme langt selv med få remedier, og at man ikke bare skal give op. En sidste note man også skal huske inden man rejser til smukke Sydafrika – "african time" – det er en ting! Det vil sige, at alle tidspunkter skal tages med et gran salt og ofte tillægges 30 minutter, men det lærte vi hurtigt at tage med et smil, og generelt kan vi kun anbefale Sydafrika som rejsedestination.

Land	Sydafrika
Sprog	Engelsk og Afrikaans
Institution/Dyrlæge	CLAW og Animal Allies Via World Wide Vets / Dr. Marike Calitz
Kontaktperson	Estelle Guimaraes
Telefonnummer	Ikke tilgængeligt
E-mail	estelle@worldwidevets.com
Opholdets længde og tidspunkt	14 dage D. 4/8-18/8 2018
Arbejdsområder	Medicinske behandlinger, anæstesi og forberedelse inden kirurgi, kastrationer
Indlogeringsmuligheder	Man er indlogeret på klinikken eller et Bed and Breakfast betalt via booking.

Budget	Josefine	Maja	Jessica
Flybillet	3.846,00	3.846,00	3.846,00
Ophold og logi	4860,00	4860,00	4860,00
Forsikring	893,65	895,67	0
Medicin inkl. vac. og malariapiller	812	2029,80	135,00
Kost	1500,00	1500,00	1500,00
Diverse	0	0	0
Total	11.881,65	13.131,47	10.347,00

3 ugers program for veterinærstudenter i Syd Afrika

Skrevet af Ester Danielsen Lunde årgang 2015

Det har vært en hard fornøyelse å ta en bachelor i veterinærmedicin. Man har fått riktig meget informasjon om riktig mange ting, men ikke rørt ved særlig mange levende dyr. Etter å ha sittet tre år med nesen limet til bøker syntes jeg det var på tide å se om man faktisk kunne huske noe av det man har lært og anvende det praktisk. Som Albert Einstein sa: «Information is not knowledge. The only source of knowledge is experience». Så jeg bestemte meg for å ta gode gamle Albert sitt råd og reiste derfor sommeren 2018 til Syd Afrika på et frivillig program designet spesifikt for dyrlegestuderende på deres 2. år og opp. Turen endte opp med å være meget lærerik.

Første stopp var Cape Town, hvor jeg og min venninne som jeg reiste sammen med var en uke på ferie før vi fløy videre til East London. Vi ble hentet på flyplassen og kjørt til Chintsa hvor veterinærprogrammet fant sted. Huset vi bodde i var stort og lokalisert fem minutter fra en nydelig strand. Vi var ca. 20 personer fra forskjellige frivillige programmer som bodde sammen.

På veterinærstudentprogrammet var vi en brasilianer, to amerikanere, og meg (nordmannen). Programmet hadde meget diversitet og vi fikk arbeide med både mindre og større husdyr i tillegg til de vilde afrikanske dyr.

Smådyrsklinikk

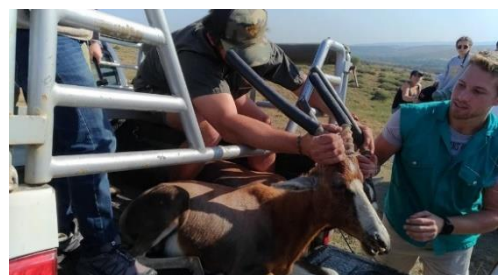
Våres oppgaver bestod i å assistere dyrlegene i dyreklinikken Wild coast vets hvor vi gav nye pasienter deres generelle kliniske undersøkelse hvoretter vi skulle komme med forslag til diagnoser og videre diagnostikk til dyrlegen, assisterte og observerte under operasjoner, monitorerte pasienter under anæstesi, og hjalp til med diagnostiske tests, pre- og post operativ overvåking og rutinemessige oppgaver som vaccinationer. Dyrlegene var dyktige og ivrige til å stille og svare på spørsmål.

Observation av en eksplorativ laparotomi på en hund i smådyrsklinikken.

«Game health management and chemical immobilization» kurs

I min mening var den delen af programmet som jeg fikk mest ut av et tre dagers kurs om game health management og kemisk immobilisering. Dette kurs var meget informativt og man fikk se sin farmakologi i et helt nytt perspektiv når man lærte om hvordan man kunne bruke de forskjellige lægemidler til å fange og håndtere vilde dyr som løver, nesehorn, zebraer, antiloper og giraffer. Dette er noe man absolutt ikke lærer meget om på utdannelsen i Danmark og det var derfor ekstra lærerikt og spennende for meg. I tillegg lærte vi om hvordan det er å være besetningsdyrlege i Afrika hvor man, i likhet med svinebesetningsrådgivning i Danmark, rådgiver gårdseiere om deres wildlife besetnings sundhet. Kurset var to fulle dager med teori, og en dag hvor vi kemisk immobiliserte flere dyr i en impala besetning. Dyrlegen skjøt dyrene med dart pistol mens vi fikk gi injeksjoner, ta blodprøver og undersøkte dyrenes generelle helsestatus.

Kemisk immobilisering og transport af en blesbock han.

«Spay drives»

En stor oppgave for mange av dyrlegene i området var å være med til såkalte «spay drives» hvor man tilbyr kastreringer og neutraliseringer av hunde i landsbyer som er økonomisk dårlig stillet. Vi var assistenter til dyrlegene hvor vi tok oss av alt pre- og post operativ behandling (klargjøring til operation med vasking og barbering, gi premedikasjon), monitorerte pasientene under operationen, og ga dem injeksjonsanæstetisemiddel på vår egen vurdering av pasientens anæstetisedybde. Her fikk vi og lov til å lave kastrasjoner under dyrlegens instruks. Jeg fikk lov til å være med til min første operation, hvor jeg hjalp til med å fjerne livmoren til en hund!

Her laver vi en hysterektomi på en hund ved en «spay drive».

Dog dipping

Andet arbeide man lavet var såkalt «dog dipping» hvor vi reiste rundt til forskjellige landsbyer og behandlet landsbyboernes hunder med ekto- og endoparasittmidler.

Game captures

Ved salg eller omplassering av de vilde afrikanske dyr laver man game captures hvor man sederer dyrene med bedøvelsespiler og transporterer dem fra en gård til en annen. Man kjører ut i villmarken i en stor grønn Range Rover, gjemmer seg nede i lasteplanet, skyter dyrene med sedativa, henter dem og løfter dem inn i en transportbil. Det er kun dyrleger som har lov til å kemisk immobilisere dyr i Syd Afrika og det var meget spennende å se hvordan det fungerte.

Forelesninger

I tillegg til det praktiske hadde vi og forelesninger om spesifikke områder innenfor veterinærmedisin som er viktig i Afrika. Temaene var reptiler, behandling av slangebitt hos hund, eksotiske sykdomer, mm. Som sagt fikk jeg meget ut av å lære om sykdommer og områder man ikke fokuserer på i Danmark.

Jeg syntes programmet var meget faglig relevant og jeg fikk lavet hands-on arbeid som jeg aldri har prøvd før. Det var dog ingen selvfølge at man fikk lov til å være med på for eksempel operationer. Man skal være ivrig til å stille spørsmål og spørre om å få oppgaver for å mest mulig ut av programmet. Tre uker med praktik hvor man fikk gjøre såpass meget var en god intro til det praktiske veterinære arbeid.

Bilde fra en hyggelig karaokeaften

Sosialt

Det var et virkelig godt sosialt samvær på turen. Dagen man ankommer går alle sammen ut og spiser pizza og drikker øl og hygger. Alle nye frivillige skal fortelle litt som seg selv og komme med en fun fact. Det var en god måte å komme inn i gjengen på. Noe av det morsomste vi lavet var «Karaoke Thursday» hvor vi sang hele aftenen til lungene våre bristet. I weekenden hadde man fri og kunne gjøre hva man ville, som for eksempel safari, gå til stranden, fallskjermhopping, hesteridning, eller bare slappe av og ta noen øl i den lokale baren «Barefoot» (hvor man gjerne må gå barføtt!). Man møtte mennesker fra hele verden på turen og jeg endte opp med å få nye gode venner.

Alt i alt gav turen til Syd Afrika meg god faglig erfaring, gode venner, og mange fantastiske minner.

Land	Syd Afrika
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Safari4U
Kontaktperson	Alex Tweedie
Telefonnummer	+27 81 814 9917
E-mail	safari4u@live.com
Opholdets længde og tidspunkt	3 uger, 3. juli til 30. juli
Arbejdsområder	Assisterende i smådyklinikk Kastreringer/neutraliseringer av hunder i landsbyer (spay drives) Kemisk immobilisering og transport af wildlife (game captures) Besetningsrådgivning wilflife (Game health managment) Parasittbehandling av hunder i landsbyer
Indlogeringsmuligheder	Hus for frivillige

Budget	
Flybillet/transport	6510 kr
Kost	Inkludert
Logi	Inkludert
Forsikring	734 kr
Vacciner (rabies vaccine x 2)	1788 kr
Diverse	1000 kr
Programmet (inkluder kost og logi)	18581 kr
I alt	28613 kr

Rejse til Namibia og Sydafrika – 6 uger med uforglemmelige oplevelser

Skrevet af Amalie Hertel årgang 2013

Mit ønske om at komme til Afrika startede allerede på første studieår. Jeg manglede bare tid og penge. Men efter jeg havde afsluttet alle mine rotationer, synes det at kunne lade sig gøre. Jeg ville gerne ned og arbejde med vilde dyr og se hvordan det fungerer, at være dyrlæge i et land, med meget få ressourcer og flere sygdomsmæssige problemer. Da jeg ikke lige havde nogle kontakter til Afrika og gerne ville rejse så sikkert som muligt, fandt jeg disse to ophold via Travel Alott. Her igennem fik jeg en masse god information og svar på mine mange spørgsmål omkring opholdet, så jeg følte mig rimelig rolig, da jeg rejste afsted.

Min først destination var Namibia, Windhoek, hvor jeg skulle arbejde på et rescuecenter for vilde dyr. Da jeg landede, blev jeg hentet i lufthavnen af en medarbejder fra centeret og blev kørt ud til N/a'an ku sê. Her var der mange frivillige, som hver dag hjalp til med at passe dyrene. I løbet af mine to ugers ophold fulgte jeg dyrlægen på stedet sammen med et par andre frivillige. Dagene bestod bl.a. i at behandle og tilse de skadede dyr men også at vaccinere, lave vasektomier, obducere, modtage undervisning og dart skydning. Vi var bl.a. med til at vaccinere geparder og leoparder med en dart gun. F.eks. havde én af de vilde hunde brækket benet i en slåskamp og skulle bedøves, så vi kunne lægge en skinne på. Denne lille operation blev lavet på ladet af en firhjulstrækker. Mens den var under bedøvelse var det vores opgave at monitorere ham og føre journal.

Ved vasektomien af en karkal og to geparder fik, de af os som var veterinærstuderende, lov til at hjælpe til og sy. En anden dag fik én af de store føl et anfald, hvor der kom gult væske ud af næse- borene, hvorefter den faldt død om. Vi obducerede den for at tjekke om det kunne være African Horse sickness. En dag skulle vi flytte en Oryx antilope, da den var begyndt at gå til angreb på mennesker. Den blev skudt og bedøvet med opioid og lagt op på ladet af firhjulstrækkeren. Men vi kom lidt i problemer da den begyndte at vågne op og ville rejse sig, under transporten mens vi stod 6 mennesker rundt om den og prøvede at holde den fast. Vi måtte vi råbe til dyrlægen, der sad inde i førerhuset, at den lige skulle have supplerende sedativ.

Sådan gik dagene i løbet af ugen. I weekenderne skulle vi hjælpe de andre frivillige med at fodre og passe dyrene. Det indebar bl.a. Baboon walks, hvor vi skulle ud og gå med de yngste Savannebavianer. Disse babybavianer var blevet reddet, ligesom alle de andre dyr, da deres mor højst sandsynligt var blevet dræbt, fordi de i Namibia ser bavianer som skadedyr.

Det var virkelig en hyggelig og smuk tur ud i landskabet, selvom man kom til at lugte af abe. Resten af weekenden var der nogle andre fælles aktiviteter. En af de sidste dage, var jeg ude på en "sunset ride" hvor jeg red med en lille gruppe ude i den vilde Namibiske natur og kom meget tæt på de vilde dyr – en hel magisk oplevelse.

Det var to rigtig gode uger, hvor jeg fik set en masse dyr og lært om, hvad man bedøver dem med og hvordan, hvilke sygdomme dyrene bærer og hvordan de løser opgaverne, samt hvordan man generelt bærer sig ad med håndtering af de vilde dyr.

Vasektomi på gepard.

Da mit ophold i Namibia og Na'kusê var ovre, rejste jeg til Cape Town, hvor jeg var på en lille uges ferie. Den mandag jeg begyndte mit andet lille eventyr, blev jeg hentet på det hostel jeg havde boet på. Jeg boede i Lion House, sammen med andre unge mennesker fra hele verdenen. Vi var alle koblet på forskellige projekter. De fleste projekter handlede om at hjælpe de lokale børn i området, men vi var 4 som var tilknyttet veterinærprogrammet. Dog var jeg den eneste stud. med. vet. De første dage var der lidt introduktion, men ellers var det lige på og ud på klinikkerne. Hver morgen blev vi kørt ud til stederne i biler. Den ene klinik hed Mdzananda animal clinic og lå i forbindelse med det næst største Township i Cape Town. Her var der 3 dyrlæger og en del dyrepassere, som havde haft nogle kurser, men ikke var uddannet veterinærsygeplejersker. Ud over at være en dyrklinik, var det også et lille internat, hvor der var plads til 20-30 katte og 10 hunde. På klinikken kunne der være ca. 25 hunde indlagt. Der var også tilknyttet en udkørende klinik, som kørte ud i de forskellige Townships, for at behandle eller hente de syge hunde ind på klinikken.

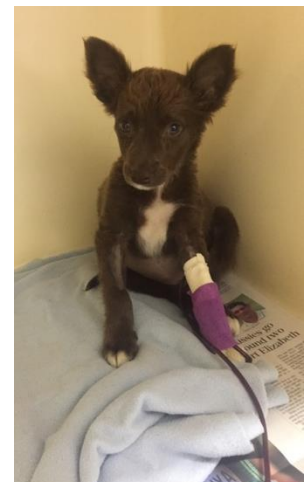

En af de uheldige hvalpe, som havde brækket begge bagben.

De hyppigste problemer vi så var sygdom grundet parasitter, såsom Babesia og Ehrlichia canis eller sygdom grundet manglende vaccination imod distemper og parvo. Det var ofte rigtig syge hunde, som enten ikke kunne reddes eller krævede mange dages intensiv behandling. Generelt var der mange hunde som var fyldt med flåter. Der kom også mange hunde som var blevet kørt ned og havde brækket ben og/eller hofte, eller var blevet bidt af en anden hund, som derfor havde store sår, der måtte renses og syes. Derudover var der rigtig mange sterilisationer og kastrationer af hunde og katte. Der var en regel om, at alle intakte dyr, som kom ind på klinikken, af en eller anden årsag, skulle steriliseres eller kastreres. Til operationerne fik jeg lov til at hjælpe med forberedelse til operation, dvs. lægge venekateter, give propofol og intubere hundene. Skulle der tages en smear af en art, var det også mig der fik lov til at lave den og kigge på det i mikroskopet. Af og til kom der fx en hund ind med en tumor på penis, hvor vi skulle tjekke om det var en TVT (transmitteret venereal tumor). Til de daglige tjek på hospitalet lavede jeg status og gav de indlagte deres medicin.

Den anden klinik jeg var på hed Tears animal rescue og var en mindre klinik i forbindelse med et større internat, med plads til ca. 80 hunde. Der var en reel dyrlæge og en "dyrlæge" som var uddannet i Zimbabwe og havde ikke nogen rigtig autorisation som dyrlæge, men havde lavet operationer i mange år, så det var det han gjorde. Her mødte man mange af de samme problematikker som i den anden klinik, dog havde de færre ressourcer at gøre godt med. F.eks. havde de et analog røntgen og måtte bruge toppen af en plastikflaske som gasmaske. På denne klinik fik jeg lov til at lave et par katte kastrationer og ellers hjælpe til med medicineringen af de indlagte dyr.

Hver dag kl 16 blev vi hentet en koordinator fra African Impact. På de to klinikker fik jeg virkelig lov til at opleve hvor meget dette land er bag ud i viden og uddannelse i håndtering, pasning og generel viden om hold af husdyr. Nogle dage var mentalt hårdere end andre, men alle var lærerige på hver sin måde.

Denne lille hvalp fik en blodtransfusion, da den havde fået Ehrlichia canis

I weekenderne var der mulighed for at melde sig på forskellige ture, både kulturelle- og adventure- ture. Men der var også en masse muligheder for at opleve byen og kulturen på egen hånd, eller rettere, på to- eller flere mands hånd af hensyn til sikkerheden. I hverdagen kunne vi tage ud og spise, tage på sunsetcruise eller lave andre hyggelige ting.

Generelt har det være en oplevelsesrig tur. Jeg har ikke fået så meget klinisk hands-on, men jeg har set, oplevet meget og lært hvordan tingene fungerer under forhold med begrænsede ressourcer.

Jeg kan kun anbefale at tage på dette lærerige Afrikanske eventyr.

Land	Namibia og Sydafrika
Sprog	Engelsk, Xhosa eller Afrikaans
Institution/Dyrlæge	Travel Alott
Kontaktperson	Maria Todsén Bøttcher
Telefonnummer	+45 7442 1188
E-mail	Maria@alott.dk
Opholdets længde og tidspunkt	2 uger i Namibia, Windhoek, d 5/2-18/2 4 uger i Sydafrika, Cape Town, d. 26/2 – 23/3
Arbejdsområder	Namibia, Windhoek: Rescue resevat hvor jeg arbejder med vilde dyr som var blevet reddet. Sydafrika, Cape Town: smådyrs praksis, fik lov til at hjælpe til med forberedelserne til operation, de daglige behandlinger og fik lavet et par kastrationer af kat.
Indlogeringsmuligheder	Boede sammen med en masse andre frivillige der arbejder på andre projekter.

Budget	
Flybillet/transport	Tur/retur: 8.305,84 kr.
Kost & Logi	Namibia: 12.350 kr. Sydafrika: 14.100 kr.
Forsikring	2.087,80 kr.
Medicin inkl. vacciner	Hepatitis A & B x 2, Rabies x 3 og Tetanus x 1 3.000 kr.
Diverse	3.600 kr.
I alt	43.443,64 kr.

Wild Vets programme med Live4Now

Skrevet af Annemette Petersen årgang 2016

I den danske veterinærmedicinuddannelse får vi så frygtet lidt kendskab om de eksotiske dyr i Sydafrika, som ellers er så pokers spændende. Jeg valgte derfor at tage med Live4Now rundt omkring i Sydafrika i et tætpakket program, henvendt til dyrlægestuderende, for at få et øget kendskab til de store elefanter og farlige næsehorn.

Turen startede i Pongola Game Reserve, hvor vi havde fokus på elefanter og næsehorn. I reservatet levede flere vasektomerede elefanter, fordi populationen af elefanter er for høj til mængden af vegetation i reservatet. Elefanterne blev vasektomeret for at lave mindst mulig indgriben i deres naturlige adfærd. Monitorerne i reservatet så ingen adfærdsændringer hos de elefanter, der blev vasektomeret – dette blev dog observeret hos de elefanter som får GnRH behandling.

Udover en masse ny viden indenfor landets forskellige dyr var programmet også designet til at give hos nogle uforglemmelige oplevelser. Vi var på en bådture ned af St. Lucia flod for at få en glimt af både krokodiller og flodheste. Vi oplevede at komme helt tæt på en stor, tam hanelefant, hvor vi kunne mærke dens hjertepuls, tunge og bag dens ører samt så, hvor hurtigt en gepard kan løbe.

Inden rejsen havde jeg aldrig set The Big Five i naturen, så turen til Kruger National Park, som var en del af programmet, var en stor oplevelse for mig. Vi tilbragte 3 dage i parken og brugte alle timer i minibussen på at køre rundt i parken for at spotte alle dyr. Vi kom utrolig tæt på både leoparden, de hvide næsehorn og en hel løvefamilie med løveunger. I parken arbejder de meget med at translokere dyr fra parken til andre steder i landet, for at kontrollere populationen af en art på et bestemt niveau som naturen og miljøet kan klare. Elefanterne i Pongola Game Reserve kommer fx fra Kruger National Park. Derudover laver de i parken research, tager prøver til deres biobank og behandler dyr, som er skadet pga. menneskelig indvending.

Wildlife programmet gav os også mulighed for at assistere wildlife dyrlæger i 5 dage. Denne del af turen var utrolig spændende og her fik vi en del *hands-on* og hvad det vil sige at være dyrlæge i Sydafrika. Denne del af turen bød blandt andet på at indfange 11 vandbøfler, tage blodprøver og give intradermal injektioner på dem – noget vi var med til at gøre. Derudover fik vi muligheden for at overvære og assistere dyrlægen da 3 næsehorn og 1 elefant hver skulle have en GPS tracker sat i øret. Dyrene blev bedøvet fra helikopter og da de var bedøvet hjalp vi med at opretholde dyrene i den korrekte position og sørge for at vejrtrækningen var normal.

Stor elefantflok spottet i Kruger National Park

Vandbøflerne blev transporteret bag på ladet af en stor varevogn

Jeg er i gang med at udtage blod fra v. jungularis fra en vandbøffel for første gang

Programmet blev afsluttet med 2 dage i Johannesburg, hvor vi hjalp Community Vet Clinic med at vaccinere, ormebehandle og loppe/lus behandle hunde og katte i fattige områder i landet. Vi studerende stod for al vaccination og orme/loppe behandling, så vi fik rig mulighed for at vaccinere en masse hunde og katte.

Vi var et hold af 8 dyrlægestuderende fra hele verden, hvilket gav en begrænsning i, hvor meget vi hver kunne for lov til at hjælpe med, hvilket var ret ærgerligt. Programmet er godt til at få et bredt kendskab til Sydafrikas vilde dyr, deres adfærd og hyppige sygdomme, men personligt synes jeg der mangler mere veterinær faglighed og arbejde. Jeg synes programmet er godt for de studerende, som for første gang er i Sydafrika og gerne vil på safari og få lidt studierelevant erfaring med denne type af dyr.

Land	Sydafrika
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Live4now
Kontaktperson	Melissa du Plooy
Telefonnummer	+27 74 027 7570
E-mail	melissa@live4now.co.za
Opholdets længde og tidspunkt	19 dage. 29. juli 2018 – 16. august 2018
Arbejdsområder	Assisterer wildlife dyrlæger med bl.a. at montere GPS tracker på næsehorn og elefanter, samt at indfange vandbøfler. Arbejde i en community vet clinic
Indlogeringsmuligheder	Blanding af hostels, hotel, lodge og sovesal

Budget	
Flybillet/transport	7.431 kr.
Kost og logi (prisen for hele turen alt inklusivt)	21.892 kr.
Forsikring	808 kr.
Medicin inkl. vacciner	3.600 kr.
I alt	33.731 kr.

USA

Cowboys, væddeløbsheste og dyrlægen!

Skrevet af Mia Eklund årgang 2014

Jeg havde sat mig en mission for øjet – en mission der skulle være anderledes, spændende, svedigt og give mig en sommerferie udover det sædvanlige, samtidig med læring og erfaring! Hvordan får man alt det til at gå op i højere enhed, jo svaret er simpelt; Tag til Texas!

Som den ægte ponypige jeg altid har været, var tanken om Texas' prærie, fyldt med cowboys og western heste, ikke den værste! Det var en drøm, som bare ventede på at blive udlevet. Da idéen først havde printet sig fast i min hjerne, gik der ikke længe før, at jeg havde tastet løs på google efter hestehospitaler og flybilletterne var købt!

Destinationen blev Grand Prairie, Texas, USA og med en kuffert pakket med gå på mod og sikkerhedssko, var jeg klar til at indtage det hestehospital, som havde været så søde og give mig lov til at komme og oveni købet bo på stedet. Hospitalet lå lige op ad en kæmpe hestevæddeløbs bane og de havde derfor, naturligt nok, et stort klientel af væddeløbsheste.

Jeg blev mødt af de mest imødekomende mennesker og en virkelig sjov og dygtig dyrlæge, med oprindelse fra Irland – så han var selvfølgelig vældigt begejstret for øl og inviterede mig allerede efter første arbejdsdag ud på en omgang bajer og Texas-snask. Fra det øjeblik, var jeg ikke i tvivl om, at jeg var havnet det helt rette sted!

Der var en stald med indlagte heste, som hver morgen skulle passes og plejes med den medicin, forbindelsesskift, eller hvad de nu fejlede, og det startede min dag derfor altid ud med, i selskab med de mexikanske hestepassere, som jeg hurtigt fik et ret godt forhold til.

Resten af dagen blev brugt på et væld af forskellige patienter i klinikken, eller ude på farmene – Hold nu op nogle steder, med staldknægte i cowboystøvler og hat, og heste i lange baner.. Jep, jeg var bestemt ikke skuffet.

Dyrlægen jeg arbejdede sammen med det meste af tiden, lod mig gøre en masse forskellige ting, såsom vaccinerings, blodprøvetagning, halthedsvurdering og assistering ved operationer, hvor jeg fik lov at suturere og være med i hele processen fra bedøvelse til opvågning.

I weekenden tog de mig ud og spise og feste i byen, sammen med en gruppe af deres venner, som alle troppede op iført cowboy hat og støvler, hvilket var helt perfekt. Jeg følte mig så velkommen og tiden fløj afsted. Det var en oplevelse der overgik alle forventninger og nu venter jeg bare på en undskyldning for at rejse tilbage og besøge dem, og lære endnu mere af de kompetente og virkelig dygtige dyrlæger.

Første aften med øl og quesidillas

Hestehospitalet, hvor jeg boede på 1. sal

Butterscotch og jeg. Hospitalet æsel, som vandrede frit omkring og spredte god stemning 😊

Land	Texas, USA
Sprog	Engelsk
Institution/Dyrlæge	Dr. Wes Williams, Lone Star Park Equine Hospital
Kontaktperson	Amelita
Telefonnummer	+1 (972) 237 5040
E-mail	lonestarvet@gmail.com
Opholdets længde og tidspunkt	1½ uge, 26. juli-5. august 2018
Arbejdsområder	Klinisk arbejde med heste
Indlogeringsmuligheder	Ja, boede på klinikken

Budget	
Flybillet/transport	6.600
Kost	200
Logi	-
Forsikring	200
Medicin inkl. vacciner	-
Diverse	500
I alt	7.500